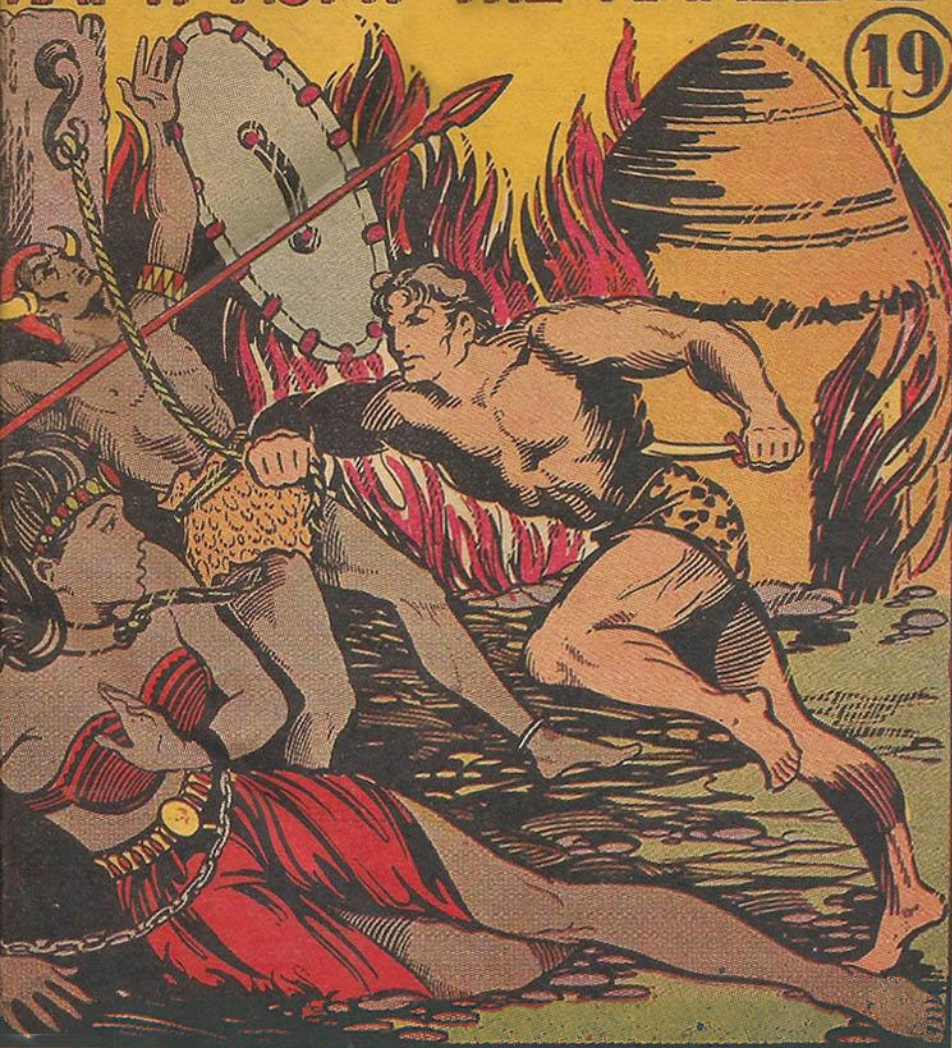

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ

19

Στὸ προσεχὲς τεύχος

πού θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΖΑΝΖΑΡ

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ●

βο—Οὐπας, αἰσθάνεται ἰσχυροτάτη ναυτία καὶ ἓνα εἶδος ζάλης. Ταυτοχρόνως, αἰσθάνεται μιὰ ἀποπνικτικὴ μυρουδιά. Ἐφόσον ὅμως κανεῖς προχωρεῖ στὰ ὄρια τῆς κοιλάδος, τὰ φαινόμενα αὐτὰ λιγοστεύουν καὶ παύουν. Ἔτσι μπορεῖτε νὰ ἀπολαύσετε μ' ὅλη σας τὴν ἄνεσι τὸ θέαμα. Ἡ περιέργη αὐτὴ κοιλάδα ἔχει περιφέρεια δυὸ χιλιομέτρων, τὸ σχῆμα της εἶναι ὠσειδὲς καὶ τὸ βάθος της κάτω τῆς ἐπιφανείας τῶν γύρω ἑδαφῶν 12—14 μέτρα. Τὸ κεντρικὸ της τμήμα εἶναι ἀπολύτως ἐπίπεδο, ξηρὸ χωρὶς τὴν παραμικρὴ βλάστησι καὶ εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ σκελετοὺς ἀνθρώπων, τίγρεων, ἀγριοχοίρων, πουλιῶν κλπ. Δὲν ὑπάρχει στὸ συμπαγὲς ἑδαφος οὔτε μιὰ σχισμὴ ἀπὸ τὴν ὁποία νὰ ξεφύγῃ ἡ παραμικρὴ ἀναθυμίασι.

Γύρω-γύρω εἶναι λόφοι, κατάφυτοι, πού κατεβαίνουν ἀπότομα ἀπὸ τὴν κοιλάδα. Ἄν τώρα ρίξετε κανένα ζωὸ μέσα στὴν κοιλάδα, θὰ τὸ δῆτε σὲ λίγο νὰ πέφτῃ νεκρό.

Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Στὴν Ἰάβα, τὸ μεγάλο νησί τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, ὑπάρχει ἡ περιεργότερη κοιλάδα τοῦ κόσμου ἡ «κοιλὰδα τοῦ θανάτου» ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου. Πλησιάζοντας κοντὰ στὴν κοιλάδα αὐτή, πού στὴν πραγματικότητα λέγεται Γκρέ-

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 19
6 Μαρτίου 1951

Διευθυντής: **Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ**
Ἐπὶ τῆς ὕλης: **Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ**

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

Μὴ νομίζετε ὅτι τὸ χιου-
μορ εἶναι μονοπώλειο τῶν
ἀνθρώπων. Χιουμοριστικὴ
διάθεσις παραιτηρεῖται καὶ
στὰ ζῶα καὶ στὰ πουλιὰ με-
ταξὺ τῶν ὁποίων ξεχωρίζουν
ἡ ἀρκούδα

καὶ τὰ κο-
ρακοειδῆ. Ἰ-
δίως γιὰ τὰ
τελευταῖα ὁ
"Αγγλος φν-
σιοδίφης" Ο

λιβερ Πάικ ἔχει νὰ μᾶς διηγη-
θῇ ἓνα σωρὸ χαριτωμένα πα-
ραδείγματα.

...Συνήθιζα πάντα νὰ δια-
τηρῶ στὸ σπίτι μου, μᾶ: λέει
ὁ ἐν λόγῳ φνσιοδίφης, μερικὰ
εἶδη πουλιῶν καὶ ἄλλων ζώων.
Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶχα στὸ
γραφεῖο μου μιὰ ἐξημερωμέ-
νη κίσσα ἡ ὁποία ἔπαιζε μὲ
χαριτωμένο καὶ συγχρόνως
πονηρὸ τρόπο ἓνα παιγνίδι:
Τὸ κρύψιμο τῆς δακτυλίδους
ὅπως τὸ ὀνομάζουν τὰ μικρὰ
παιδιά. "Ἐπαιρνε δηλαδὴ μὲ
τὸ ράμφος της ἓνα μικρὸ ἀν-
τικείμενο ποῦ τῆς εἶδνα, μὲ
παρατηροῦσε προσεκτικὰ μή-
πως τὴν κυττάζω κ' ὅταν ἀν-
τιλαμβάνονταν ὅτι ἔχω ἄλλοῦ
τὴν προσοχή μου, τὸ ἔκρυβε
κάτω ἀπὸ ἓνα φύλλο ἢ κάπου
ἄλλοῦ σκεπάζοντάς το μὲ χῶ-
μα." Ὅταν ἀνακάλυπτα τὴν κρυ-
ψῶνα της καὶ προχωροῦσα

πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἄρχιζε
νὰ κράζῃ χαρακτηριστικὰ καὶ
μόλις τὸ ξέχωνα μοῦ τὸ ἔ-
παιρνε ἀπὸ τὸ χέρι γιὰ νὰ
πάῃ νὰ τὸ κρύψῃ κάπου ἄλλοῦ.

... Στὸ γραφεῖο μου εἶχα
κάποτε μιὰ
ἡμερὴ κου-
ροῦνα, ἡ ὁ-
ποία ἐρχό-
ταν καὶ κα-
θόταν ἐπ' αὐ-
τὴν στὴ γρα-

Τὰ περίεργα τοῦ κόσμου

Η ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

● ΣΤΑ ΖΩΑ ●

φομηχανή μου τὴν ὥρα ποὺ
ἐργαζόμουν. Φυσικὰ μὲ τὸ
χτύπημα τῶν πλήκτρων τὸ
ἐξάρτημα τῆς γραφομηχανῆς
ἐπάνω στὸ ὁποῖο τυλιγόταν
τὸ χαρτί, μετεκινεῖτο κ' ἔτσι
ἡ κουροῦνα ἔχανε τὴν ἰσορ-
ροπία της κ' ἔπεφτε ἀπ' ἐκεῖ.
Αὐτὸ ὅμως συνέβη τις πρώτες
μέρες. Κατόπιν ἀπέκτησε κά-
ποια εὐστάθεια. Τὴν πρόσε-
χα ὅμως πολὺ γιατί πεισμο-
μένη ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία μου
ξέσχιζε μὲ τὸ ράμφος της τὴ
δακτυλογραφημένη κόλλα.

Ἡ ἀδυναμία της ἦταν οἱ
χρυσὲς πέννες μου. Ὡς γνω-
στόν, ὅλα τὰ κορακοειδῆ ἐλ-
κύνονται ἀπὸ τὸ χρυσάφι.

Ἡ κουροῦνα αὐτὴ ἦταν
σωστὸ πειραχτήρι. Φαντα-
σθῆτε ὅτι διεσκέδαζε μὲ τὸ
νὰ λύνῃ τὰ κορδόνια τῶν
παπουτσιῶν μου».

•••

‘Ο εξερευνητής τῆς
‘Αφρικῆς ψάχνει νά
βρῇ κάτι καί μονο-
λογεῖ :

— Μωρὲ ποὺ τὸν ἔ-
βαλα, μωρὲ ποὺ τὸν
ἔβαλα αὐτὸν τὸ σπό-
ρο, ποὺ μοῦδωσε ὁ
φακίρης τὸ σπόρο ποὺ
φυτρώνει ἀμέσως . . .
ποὺ νά τὸν ἔβαλα ...

•••

Μικρὰ - μικρὰ

— ‘Η καμήλα καὶ τὰ γουρουνάκια εἶναι τὰ μόνα ζῶα
ποὺ δὲν μποροῦν νά κολυμπήσουν καθόλου.

— Τὸ ροδάκινο εἰσήχθη τὸ πρῶτον στὴν Εὐρώπη ἀπὸ
τὴν Περσία.

‘Η μεταφύτευσί του καὶ ἡ ἐπιμελημένη καλλιέργειά
του δὲν ἐξάλειψε μόνον τὶς δηλητηριώδεις του ιδιότητες,
ἀλλὰ τὸ μετέβαλε συνάμα σ’ ἓνα νοστιμώτατο φρούτο.

— Στὴν ‘Ιάβα ὑπάρχει ἓνα δέντρο... ποὺ τραγουδεῖ.
Αὐτὸ συμβαίνει κάθε πρωὶ ποὺ εἶναι τὰ φύλλα βρεγμένα.

Τὰ φύλλα αὐτὰ ὅταν στεγνώνουν βγάζουν ἓνα ἦχο
ποὺ εἶναι τὸ τραγούδι τοῦ δέντρου.

Στὰ νησιά τῶν ‘Ανταμάνων, ὑπάρχουν κάτι περίεργα
ζῶα ποὺ οἱ κάτοικοι τὰ λένε «κορχόρ». Ἔχουν δύο κε-
φαλάκια τὰ ὁποῖα τρῶνε ταυτοχρόνως μὲ δύο στόματα.

Η ΓΟΡΙΛΛΑ που άρπαξε τ' όρ-
φανό μέσα ά-
πό την κούνια, λε-
γόταν Κάλα. Τό
πήρε για να τό άν-
τικαταστήση με τό
δικό της τό παιδί
πού της τό είχε
φάει ένα λιοντάρι.

"Ετσι τό παιδί
του Λόρδου και
της Λαίδης Γκρέυ-
στον, έγινε παιδί
τών Γοριλλών της
Ζούγκλας.

Ό άντρας της
Γοριλλα Κάλα, που ξπνιξε τό
Λόρδο Γκρέυστοκ, λεγόταν Κέρ-
σακ, ό όποίος μετά τη δολο-
φονία που έκανε, έντελώς ά-
νόητα, άρχισε με τους άλλους
γορίλλες να ψάχνουν τό σπι-
τάκι. Κάιι τρώφια που βρή-
καν άρχισαν να τά μασουν.

"Ενα μπου-
κάλι με ούτ-
σκυ τό ήπιαν
Είδαν όμως
κ' ένα του-
φέκι Δέν ή-
ξεραν τί εί-
ναι αυτό κι'
ό Κέρσακ,
άρχισε να τό
περιεργάζε-
ται. Τό δά-
χτυλό του ό-
μως επ'εσε
την σκανδά-
λη και εξα-
φνικά ακού-
στηκε ένας
δυνατός κρό-
τος. Τό ό-
πλο είχε έκ-

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΤΟΥ ΤΑΡ- ΖΑΝ

πυροσφροτήσει.

Όπου φύγει φύ-
γει τότε ό Κέρσακ
με τους φίλους του
τους γορίλλας. Τρά-
βηξαν πάλι για τό
δάσος, πίσω του
άκολουθοῦσε ή
Γορίλλα Κ ά λ α
κρατώντας σ τ ή ν
άγκαλή της τό
μωρουδάκι.

"Η Κάλα δέν έ-
πιτρέπει σε κανέ-
να να άγγίση τό
μωρό της και τό
τρέφει με τό γά-
λα της.

"Επειτα από μήνες τό παιδί
άρχίζει να κάνη τά πρώτα βή-
ματά του.

Περπατά με τά τέσσερα,
περπατά και με τά δύο. Δέν
είναι ακόμα συνηθισμένο να
άναρριχάται στα δέντρα. Οι
Γορίλλαι έκπλήσσονται που τό

Ό Ταρζάν δέκα χρονών ηηδούσε τώρα
άπό κλαρί σε κλαρί

βλέπουν αυτό το παιδί της Κάλα, που το έχουν ωνομάσει πιά στη γλώσσα τους ΤΑΡΖΑΝ, να μιμείται τους άλλους γορίλλας.

Τά χρόνια όμως περνοούν και ο ΤΑΡΖΑΝ ος ηλικία 10 έτων είχε γίνει ένας τέλειος άθλητης πηδήματος και αναρριχάτο σαν γορίλλακι από κλαρί σε κλαρί.

Ο Ταρζάν τώρα ζή εύτυχισμένος ανάμεσα στους φίλους τους της Ζούγκλας και νομίζει ότι κι αυτός είναι όμοιος με τους άλλους γορίλλας.

Στά παιχνίδια του τόν συνόδευε ή ΓΣΙΤΑ ή όποία ήταν τό δεύτερο παιδί της Γορίλλα Κάλα, που τό γέννησε δυό χρόνια μετά την άρπαγή του Ταρζάν από τό σπιτάκι του Λόρδου Γκρέυστοκ. Έτσι νό-

μιζε ό Ταρζάν, ότι ή Τσίτα ήταν άδελφούλα του.

Μέσα στο δάσος όμως ύπηρχε μιá λίμνη και μιá μέρα που πήγαν με την Τσίτα ήταν ή πρώτη φορά που ό μικρός Ταρζάν καθρεφτιζόταν στα ήρεμα νερά και είδε τό πρόσωπό του.

Άφρημένος από τό καταπληκτικό αυτό φαινόμενο που βλέπει, γιατί νόμιζε πριν ότι είχε τά ίδια μούτρα με τη Τσίτα, δέν έντυλαμβάνεται ότι πίσω τους πλησιάζει ή Τρομερή λέαινα Σαμπόρ. ή όποία τους είχε παρακολουθ ή σ ή κρυφά.

Μ' ένα βρυχηθμό, που έκανε τό μικρό Ταρζάν και την Τσίτα να παραλύσουν, ρίχνεται πάνω στον Ταρζάν.

Άλλά πριν τό θηρίο προλάβη να άκουμπήση τό πόδι του

με τά σουβλερά τ ο υ νύχια σ τ ό τρυφερό του κορμάκι, ό Ταρζάν ρίχνεται στα νερά της λίμνης.

Δέν είχε ποτέ κολυμπήσει αλλά τό ένστικτο της αύτοσυντηρήσεως τόν κώνει να κουνά τά χέρια και πόδια και άπομακρύνεται βγάζοντας τ ή ν κραυγή :

Μόνος του έφτιαξε ό μικρός Ταρζάν σχοινί από διάφορα φυτά της Ζούγκλας και τόδειχνε στους Γορίλλας

— 'Ακαούαα
ΟΙ Γορίλλες
καταπλήσσο-
νται πού τὸ ν
βλέπουν νά προ-
χωρῇ στὸ νερό.
Οἱ γορίλλες
φοβοῦνται τό-
σο πολὺ τὸ νε-
ρὸ πού δὲ ν
μπαίνουν ποτὲ
οὔτε σὲ ποτάμι
οὔτε σὲ λίμνη.

Ὁ Ταρζάν δ-
μως ἀργότερα
μάθαινε κι' ἄλ-
λα πράγματα.
Μαθαίνει μόνος
του νά φτιάγνῃ
σχοινὶ καὶ γιὰ
νά παίξῃ μὲ τ'
ἄλλα γοριλλά-
κια τοὺς ρίχνει
τὸ σχοινὶ καὶ τ'
ἀρπάζει στὸν
ἀέρα.

Ἔμαθε τῇ γλώσσᾳ τῶν γο-
ριλλῶν καὶ συνενόησαν μαζί
τους. Γιατὶ δὲν ἤξερε κι' ἄλ-
λῃ γλώσσᾳ ἐκτός ἀπὸ τῇ
γλώσσᾳ τῶν ζώων τῆς Ζούγ-
κλας καὶ τῶν πουλιῶν.

Μιά μέρα ἐκεῖ πού προχω-
ροῦσε πρὸς τῇ θάλασσᾳ εἶδε
ἕνα σπιτάκι.

Ἡ Κάλα, ἡ γορίλλα πού
τὸν ἀνάνηψε μὲ τὸ γάλα
τῆς τοῦχε πεῖ πῶς ὁ πατέρα-
ρας του ἦταν ἕνας λευκὸς πί-
θηκος. Τώρα τοῦ εἶπε πῶς
μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπιτάκι κα-
θόταν ὁ λευκὸς πίθηκος, ὁ πα-
τέρας του.

Καὶ μιὰ μέρα ἀποφασίζει μὲ

**Βλέπει τὴν καλύβα στὴν ὁποία ἔζησε
ὁ πατέρας του κι' ἀποφασίζει νά μῇ μέσα**

δισταγμὸ νά μῇ μέσα στὸ
σπιτάκι αὐτό.

Τὶ ἀλλόκοτα πρωτοφανῆ
πράγματα ἀνακαλύπτει ὁ μι-
κρὸς Ταρζάν ἐκεῖ μέσα.

Ὅλα εἶναι γι' αὐτὸν νέα.
Βραδυάζει δμως καὶ ἐγκατα-
λείπει τὸ σπιτάκι γιὰ νά ξανα-
γυρῇ τὴν ἐπομένῃ.

Βγαίνοντας δμως ἀπὸ τὸ
σπίτι αὐτὸ παρουσιάζεται
μπροστά του ὁ Χιμπατζῆς
Μπολγκάνι, ἕνας τεράστιος
πίθηκος.

Ὁ μικρὸς δμως Ταρζάν δὲν
φοβᾶται.

Στὸ σπίτι τοῦ πατέρα του
εἶχε βρῇ ἕνα κοφτερὸ μαχαίρι
καὶ τοῦχε βάλει στὴ μέση του.

Νά, πού θὰ τοῦ χρησίμευε

Γιὰ νὰ παίξη μὲ τὰ
γοριλλάκια ὁ Ταρζάν
τ' ἄρπάζει στὸν ἀέρα
μὲ τὸ σκονί.

τώρα μπρὸς τὸν κίνδυνο ποὺ
τὸν ἀπειλοῦσε.

Ὁ Χιμπατζῆς τοῦ ἐπετέθη
ὁ μικρὸς Ταρζάν παλεύει μα-
ζί του καὶ τὸν τραυματίζει μὲ
τὸ μαχαίρι του.

Ὁ Χιμπατζῆς πέφτει βογ-
γώντας χάμω. Καὶ ὁ μικρὸς
βγάζει τὴν κραυγὴ του :

—'Αααααααααααααααααα

Ὁ μικρὸς ζητοῦσε βοήθεια
γιατὶ ὁ Χιμπατζῆς τὸν εἶχε
σφίξει δυνατὰ καὶ τώρα βρί-
σκεται ἐξαντλημένος πλάϊ στὸ
θηρίο.

Ὅλοι οἱ Γορίλλαι τρέχουν
εἰς βοήθειάν του μόλις ἀκου-
σαν τὴν κραυγὴ του. Πρώτη
ὀρμὴ ἡ Κάλα, ἡ Γορίλλα καὶ
σηκώνει ἀπὸ χάμω, τὸ μικρό.
Τὸν πέρνει στὴν ἀγκαλιά της
καὶ τὸν φέρνει μὲ στοργὴ καὶ
τρυφερότητα στὴ φωληὰ της.

Ὁ Χιμπατζῆς εἶχε πέσει
νεκρὸς ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ
μικροῦ Ταρζάν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ταρζάν εἶχε
χτυπήσει ἀσχημα, εἶχε ξεγδαρ-
θεῖ ὅλο του τὸ κορμί ἀπὸ τὰ
νύχια τοῦ Χιμπατζῆ, καὶ τὸ
κορμάκι του εἶχε σπαρταρίσει
σὰν πουλάκι.

Ἡ Κάλα τρυφερῇ περιποιή-
θηκε τὸν μικρὸ Ταρζάν καὶ
σιγὰ σιγὰ ἀποκτᾷ καὶ πάλι
τὴς δυνάμεις του.

Πέρασαν ὅμως πολλὲς μέ-
ρες γιὰ νὰ συνέλθῃ ὁ Ταρ-
ζάν. Ἡ Κάλα σὰν μητέρα
στοργικῇ τοῦφερνε γάλα τῆς
καρύδας καὶ τὸν πότιζε, τοῦ-
φερνε διάφορα θεραπευτικὰ
βότανα νὰ φάῃ, καὶ τὸν σκέ-
παζε μὲ τὸ τριχωτὸ κορμί
της γιὰ νὰ τὸν ζεσταίνῃ καὶ
γιατὶ εἶχε ρίγη.

Τέλος ἐπειτα ἀπὸ μιὰ βδο-
μάδα ὁ Ταρζάν ἐγίνε ἐντελὸς
καλὰ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

● ——— Κ Ζ ——— ●

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ὁ Γιάννης Νταφώτης, πού χρησίμευε τὶς περισσότερες φορές ὡς μεσάζων μεταξύ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἰντέλλιντζανς Σέρβις τῆς Ταγγέρης καὶ τοῦ Καπετάν Κουταλιανοῦ, ἔφερε ἓνα γράμμα καὶ τῷδωσε στὸν ἥρωά μας, τὸν Καπετάν Κουταλιανό.

Ὁ Κουταλιανὸς καθόταν σ' ἓνα ὑπέροχο διαμέρισμα εἰσόγειο τοῦ 'Πάλλας' Οὔτελ, τὸ ὁποῖον εἶχε μυστική εἴσοδο καὶ ἐξοδο, ἐκτός τὴν πραγματική πού βρισκόταν στὸ φορδὺ διάδρομο τοῦ εἰσογείου.

Τὴν μυστική αὐτὴ δίοδο τὴν εἶχε φτιάσει μόνος του ὁ Καπετάν Κουταλιανὸς ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἐπιθέ-

σεις, πού εἶχεν ὑποστεῖ.

Κλείστηκε μιὰ ἑβδομάδα μέσα στὸ διαμέρισμά του κάνοντας τὸν ἄρρωστο, καὶ μὲ τὰ ἐργαλεῖα, πού εἶχε φέρεי, γκρέμισε, ἔχτισε, σοβάντισε καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ξενοδοχείου, ἄνοιξε πόρτες πού ἐπικοινωνοῦσαν μ' ἓνα πλαῖνὸ διαμέρισμα. Κ' ἐνῶ ὅλοι τὸν νόμιζαν ὅτι κοιμᾶται στὸ πρῶτο, αὐτὸς ὅταν περνοῦσε τὶς νύχτες του στὴν Ταγγέρη, κοιμόταν στὸ δεύτερο τὸ ὁποῖον ἦταν προφυλαγμένο ἀπὸ κάθε ἐπίθεσι τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐκεῖ σ' αὐτὸ τὸ Ξενοδοχεῖο ἔφερε ὁ Γιάννης Νταφώτης τὸ σημεῖωμα. Τοῦ ἔγραφαν :

«Θά πάρης τὸ πλοῖο «Κρουαζιέ», ποὺ φεύγει σήμερα στὶς 5 μ.μ. θά πάς στὴ Γαλλία, θά καθήσης στὸ Ξενοδοχεῖο «Ρουαγιαλ» τῶν Παρισίων, δεκαπέντε μέρες καὶ θά ἐπιστρέψης».

Αὐτὰ ἔγραφε, αὐτὴ ἦταν ἡ διαταγὴ ποὺ λάβαινε καὶ ἡ ὁποία συνωδεύετο μὲ μιὰ ἐπιταγὴ, μὲ χρήματα μετρητὰ καὶ μ' ἓνα διαβατήριο ψεύτικο ὑπὸ τὸ ὄνομα Μωρίς Λαρίβ.

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς δὲν καταλάβαινε βέβαια, γιατί τὸν ἔστελναν στὸ Παρίσι. Ἐφυγε ὁμως τὴν ἴδια μέρα. Ἀλλὰ μόλις ἔφθασε ἐκεῖ κάποιος ἄγνωστος τοῦ ἐνεχείρισε ἄλλο γράμμα, ἄλλα χρή-

ματα καὶ νέο διαβατήριο μὲ τὸ ὄνομα Τζώρτζ Σαμφόρ. Ἡ νέα διαταγὴ ἔλεγε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλία καὶ νὰ πάῃ στὸ Ἀλγέρι.

Μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς ἄφησε ἐλαφρῶς τὰ γένεια του γιὰ νὰ πάρῃ τὸ πρόσωπό του ἄλλῃ ὄψι.

Στὸ Ἀλγέρι ὅταν ἔφθασε τοῦ ἐδόθη ἡ ἐντολὴ νὰ παρακολουθεῖ τρεῖς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιους ἡ Ἀγγλικὴ Κατασκοπεῖα δὲν εἶχε καθόλου ἐμπιστοσύνη. Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς φόρεσε μπουρνούζι ἄραβος κ' ἔτσι μεταμφιεσμένος σὲ Ἀλγερινό, παρακολουθοῦσε τὰ τρία αὐτὰ ἄτομα στὸ Ἀλγέρι.

Μεταμφιεσμένος ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς σὲ Ἀλγερινό παρακολουθοῦσε στὸ Ἀλγέρι τὰ τρία αὐτὰ ὑποπτα ἄτομα

Μιά μέρα μάλιστα πλησιάζοντας πολύ κοντά τους άκουσε μιá πολύ ενδιαφέρουσα κουβένια.

—Τό «'Αλμπατρός» θά γυρίση από τή Μασσαλία γεμάτο πυρομαχικά...

—Τότε πρέπει ν' ανατιναχθῇ στὸν ἀέρα...

—Αὐτό ἔχω ὑπ' ὕψι μου εἶπε ὁ τρίτος. Ἀπόψε θά εἰδοποιήσουμε τὸ ὑποβρύχιο ΚΖ ποὺ περιπολεῖ νὰ τὸ τορπιλλίσῃ.

Ὁ Καπετάν Κουταλιανὸς δὲν ἤθελε περισσότερο ν' ἀκούσῃ. Ἐπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὑποβρύχιο ΚΖ νὰ δράσῃ ἐναντίον τοῦ «'Αλμπατρός». Ἀλλὰ πῶς; Τί μποροῦσε νὰ κάνῃ ἓνας μόνον ἄνθρωπος ἐντελῶς ξένος στὸ Ἀλγέρι; Πῶς νὰ κάνῃ;

Ἐπρεπε, λοιπόν, νὰ ἀναπτύξῃ πρωτοβουλία, καὶ τὸ ἑλληνικὸ φιλότιμο τοῦ ἔλεγε: Ὅτι ἔπρεπε νὰ πετύχῃ ὁπωσδήποτε.

Ἐπῆγε στὸ ξενοδοχεῖο ἀμέσως, ἄλλαξε ροῦχα καὶ

κατέβηκε νὰ πάῃ στὸ λιμάνι.

Ἐνα πλοῖο ἦταν ἑτοιμὸ νὰ ἀποπλεύσῃ γιὰ τὴ Μασαλία. Βρῆκε μιὰ ἀφορμὴ καὶ ἀνέβηκε στὸ πλοῖο. Ὁ πλοίαρχος ἦταν ἓνας ξερακιανὸς ὁ ὁποῖος μόλις ἀντίκρουσε τὸν Κουταλιανό, τὸν κύτταξε καλὰ καλὰ στὰ μάτια. Κάπου τὸν εἶχε δῇ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Κουτα-

Ὁ Κουταλιανὸς ἄλλαξε ροῦχα καὶ κατέβηκε στὸ λιμάνι.

λιανὸς γύρευε νὰ θυμηθῇ.

—Κάπου σ' ἔχω δεῖ.

—Καὶ σὲ μένα ἡ φυσιογνωμία σου εἶναι γνωστή.

Ξαφνικὰ ὅμως θυμῆθηκαν καὶ οἱ δύο: Στὴν Κρήτη!

—Ἀκριβῶς, τοῦ εἶπε ὁ καπετάν Κουταλιανός. Εἰ-

χατε έρθει νά φορτώσετε πορτοκάλια και μείνατε στα Χανιά δύο ημέρες...

—Βέβαια. δέν θά ξεχάσω τή Χανιώτικη φιλοξενία. ΉσOUNα στην παρέα των καπεταναίων που ό γλεντούσαμε εκείνο τό βράδυ, είπε Γάλλος.

Και ξαφνικά ό Γάλλος πλοίαρχος συνωφρυώθηκε:

—Και τί θέλεις τώρα έδώ; Έχεις δικό σου καΐκι;

Ό Καπετάν Κουταλιανός του διηγήθηκε τό πώς έφυγε από τήν Κρήτη και πώς έρχόμενος στην Καζαμπλάνκα είχε μπλέξει χωρίς νά τό καταλάβει μέ τήν Ίντέλλιτζανς Σέρβις.

—Τότε νά σ' έξυπηρετήσω σ' ότι θέλεις.

—Νά βουλιάξεις τό καράβι σου άν είναι δυνατόν, και νά μη χαθή τό «Άλμπαντρός».

—Πώς;

—Τό Άλμπαντρός θά φέρη πολεμοφόδια, πυρομαχικά ένώ τό δικό σου θά φύγη άδειο.

Και ό Καπετάν Κουταλιανός σκύβοντας του έξέθεσε ψιθυριστά όλο τό σχέδιό του.

Ό Γάλλος Καπετάνιος έμεινε κατάπληκτος μέ τό σχέδιο του Καπετάν Κουταλιανού και έδέχθη.

Τότε ό πλοίαρχος έσκόλασε τά τρία τέταρτα από τό πλήρωμά του, έμεινε μέ πέντε άνδρες και απέπλευσε από τό Άλγέρι τό ίδιο εκείνο βράδυ.

Οί πέντε άνδρες του πλήρωματος, ό πλοίαρχος και ό Καπετάν Κουταλιανός ήταν άποφασισμένοι νά τά παίξουν όλα για όλα, κορώνα γράμματα, γι' αυτό τό πλοίο τους διέσχισε μέ μεγαλύτερα ταχύτητα τά νερά νά φθάση σέ άρ-

Ό πλοίαρχος έδέχθη νά έξυπηρετήση τόν Καπετάν Κουταλιανό

κετό ὕψος νά συναντήσῃ τὸ Ἀλμπατρός. Καὶ τὸ συνάντησε τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τὰ ξημερώματα λίγα μίλια ἔξω ἀπὸ τῇ Μασσαλία φορτωμένο πυρομαχικὰ καὶ κατευθυνόμενο πρὸς τὸ Ἀλγέρι.

Ἐκαμανσήματα καὶ μιὰ βάρκα μὲ τὸν Κουταλιανὸ καὶ τὸν Γάλλο πλοίαρχο πλησίασε τὸ Ἀλμπατρός. Ἐπειτα ἀπὸ λίγα λεπτά κλειδωμένοι στὴν καμπίνα τοῦ Καπετάνιου τοῦ Ἀλμπατρός συζητοῦσαν.

Τὸ σχέδιο ἦταν τοῦ Κουταλιανοῦ. Λιγὰκι ἐπικίνδυνον, ἀλλὰ ἔρκεται πατριωτικὸ γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς καπεταναίους τῶν δύο πλοίων νὰ δεχθοῦν.

Τὸ «Ἀλμπατρός» θάλλαζε ὄνομα καὶ θὰ λεγόταν «Σωβάτζ», καὶ τὸ ἄδειο πλοῖο τὸ «Σωβάτζ» θάσβυνε τ' ὄνομα ἀπ' τὴν πλώρη καὶ θὰ λεγόταν «Ἀλμπατρός».

Τὸ Ἀλμπατρός θάπερνε παραπλανητικῇ κατεύθυνσι πρὸς τὸ Γιβραλτάρ ἐνῶ τὸ Σωβάτζ καμουφλαρισμένο σὲ Ἀλμπατρός θὰ γύριζε πίσω πρὸς τὸ Ἀλγέρι.

Τ' ἄλλα ἦσαν δουλειὰ τοῦ Καπετάν Κουταλιανοῦ.

—Ρωμέικο μυαλό ! Εἶπε ὁ ἕνας πλοίαρχος.

—Μέσα σὲ παλληκαρῖσιο κορμί. Εἶπε ὁ ἄλλος πλοίαρχος.

Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς χαμογέγασε καὶ εἶπε :

—Ἡ ζωὴ ἔχει ἐκπλήξεις. Ἦμουν κι' ἐγὼ καπετάνιος κάποτε. Ἐχασα τὸ καῖκι μου, ἔχασα τὸ πᾶν. Τώρα ἐξυπηρετῶ τοὺς συμμάχους καὶ φαίνεται ὅτι θὰ τὰ καταφέρω πολὺ καλά.

Ἦπιαν ἕνα ποτηράκι στὴν ὑγεία τοῦ Καπετάν Κουταλιανοῦ. Ξαφνικὰ ὁμως ὁ καπετάνιος τοῦ Ἀλμπατρός σὰν κάτι νὰ σκέφθηκε κι' ἐρωτᾷ ἀπότομα τὸν Κουταλιανό :

— Καί, . γιατί νὰ μὴν εἰδοποιηθοῦν τὰ πολεμικά μας, νὰ βουλιάξουν τὸ ὑποβρύχιο ;

—Γιατὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ βουλιάξουν ! Εἶναι τὸ μόνο ὑποβρύχιο ποὺ διαφεύγει εὐκόλᾳ ὡς τώρα καὶ πρέπει νὰ τοῦ στήσωμε παγίδα. Πρέπει νὰ τό...

Ὁ Κουταλιανὸς δὲν εἶπε περισσότερα. Οἱ δύο ἄλλοι κατάλαβαν ὅτι ὁ Κουταλιανὸς ἤξερε πὶο πολλὰ ἀπ' αὐτοὺς. Καὶ σεβάστηκαν τὸ μυστικὸ του.

Μέσα σ'ε δύο ὥρες οἱ ἄνδρες τῶν δύο πληρωμάτων ἐργάσθηκαν πυρετωδῶς. Τὰ ὀνόματα τῶν δύο πλοίων ἄλλαξαν, ὥπως καὶ ὀρισμένα σημάδια ἀπὸ πάνω τους. "Ἐπειτα τὸ 'Αλμπατρός πῆρε παραπλανητικὴ πορεία πρὸς τὸ Γιβραλτὶρ καὶ τὸ ἄλλο ἄλλαξε κατεύθυνσι ἐπιστρέφοντας ὡς 'Αλμπατρός πρὸς τὸ 'Αλγέρι.

Ὁ ἀσύρματος τοῦ πλοίου, ποῦ βρισκόταν ὁ Κουταλιανός, διαρκῶς ζητοῦσε ὁδηγίες ἀπὸ τὸ 'Αλγέρι ὡς δῆθεν «'Αλμπατρός» γιὰ νὰ τὰ τσακώσῃ τὰ μυνηματὰ του ὁ ἐχθρός.

"Ἐτσι σ'ε ἀπόστασι δέκα

μυλλίων ἀπὸ τ' 'Αλγέρι εἶδαν νὰ περνᾷ σ'ε μεγάλο ὕψος ἓνα σμήνος ἀπὸ ἀεροπλάνα ἐχθρικά. Κ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο διέκριναν στὸν ὀρίζοντα νὰ βομβαρδίζεται ἡ πόλις τοῦ 'Αλγερίου.

Ὁ ἐχθρὸς ἔκανε συνδυασμένη ἐπίθεσι βομβάρδιζε τὸ 'Αλγέρι γιὰ νὰ ἀπασχολήσῃ τίς στρατιωτικὲς καὶ ναυτικὲς ἀρχὰς γιὰ νὰ μὴν ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ὑποβρύχιο ποῦ θὰ τορπιλίζε τὸ «'Αλμπατρός» ποῦ ἦταν γιὰ μάτο πυρομαχικά.

Ὁ πλοίαρχος τότε φώναξε τοὺς πέντε ἄνδρες τοῦ πληρώματος καὶ τοὺς εἶπε :

—Σ'ε λίγο θὰ ὑποστούμε ἐπίθεσι ἀπὸ ἐχθρικὸ ὑποβρύχιο. Προσέξετε νὰ εἴσθε προσεχτικοὶ καὶ ἔτοιμοι νὰ κατεβοῦ με ἀμέσως μὲ τὴ βάρκα στὴ θάλασσα, "Αν μᾶς συλλάβουν θὰ πῆτε ὅτι μόνον σεῖς σωθήκατε ἀπὸ τὸ πλήρωμα καὶ ὅτι ἀνήκετε στὸ 'Αλμ-

Εἶδαν σ'εν ὀρίζοντα νὰ βομβαρδίζεται ἡ πόλις τοῦ 'Αλγερίου

πατρός. Σύμφωνοι ;

—Σύμφωνοι. Φώναξαν όλοι μαζί, κι' έτρεξαν νά έτοιμάσουν τή μεγάλη βάρκα.

Πράγματι, έπειτα από δέκα λεπτά είδαν νά ξεπηδά από τή θάλασσα τό μυστηριώδες ύποβρύχιο και μέ σήματα νά διατάζει τόν πλοίαρχο νά μπή σέ βάρκα και ν' άπομακρυνθή γιατί τό πλοίο θά έτορπιλλίζετο.

—Αυτό θέλαμε και έμεις, είπε μέ ένθουσιασμό, ό καπετάν Κουταλιανός. Καταστρέψτε όλοι τά χαρτιά σας, μη δώσουμε ύποψίες άν μάς συλλάβουν. Τάλλα είναι δουλειά δική μου, "Ενα πράγμα όμως έχω νά σας πώ : Προσέξετε.. "Όταν ακούσετε νά φωνάζω δυνατά τίς φράσεις : «'Ο "Ελλην ξεσπαθώνει». Τότε μη συλλογισθήτε τίποτα. 'Η νίκη είναι δική μας. Σκοτώνετε άλύπητα μ' ότι βρήτε μπροστά σας. Σύμφωνοι ;

—Σύμφωνοι ! Φώναξαν όλοι μαζί.

Ο πλοίαρχος, ό καπετάν Κουταλια-

νός και 5 άνδρες τοθ πληρώματος μπήκαν στή βάρκα και άπομακρύνθηκαν.

Σέ λίγο δέν έμεινε τίποτα από τό πλοίο. Τό ύποβράχιο τό χτύπησε στή μέση, κόπηκε και βούλιαξε αύτανδρο. 'Από χαρά οι Γερμανοί σήκωσαν τή σημαία τους νομίζοντας ότι βούλιαξαν τό 'Αλμπατρός. Τότε έκαναν σήματα στή βάρκα νά πλησιάση. 'Η βάρκα πλησίασε και οι Γερμανοί τούς βοήθησαν ν' άνεβοϋν στο ύποβρύχιο και τό ύποβρύχιο κατεδύθη.

Οί πέντε άνδρες, ό Κουταλιανός και ό πλοίαρχος στριμωγμένοι σ' ένα σα-

'Η βάρκα μέ τόν Καπετάν Κουταλιανό, τόν πλοίαρχο και τούς πέντε άνδρες έρχόταν τώρα πρós τό ύπεβρύχιο.

λονάκι τοῦ Διοικητῆ τοῦ ὑποβρυχίου ἀπαντοῦσαν στίς ἐρωτήσεις πού τοὺς ἔθετε.

Σὲ μιὰ στιγμή πού ὁ Διοικητὴς διάταξε ἕνα ἄλλον ἀξιωματικό του νὰ παραλάβῃ τὸ πλήρωμα σ' ἄλλο δωμάτιο καὶ ἡ πόρτα ἔκλεισε, τότε ὁ Κουταλιανὸς πού ἦταν πὺλ κοντά, μὲ μιὰ σφυριχτὴ ἄνοιξε τὸ σαγόνι τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ὑποβρυχίου στὰ δύο καὶ τὸν ἔριξε χάμω νεκρό.

Ἡ γροθιά τοῦ Κουταλιανοῦ κοπανοῦσε σ' ἅν σφυρί, δὲν χωράτευε.

Καὶ ξαφνικά ἔβγαλε τὴ συνθηματικὴ κραυγὴ νὰ τὸν ἀκούσουν οἱ πέντε ἄνδρες τοῦ πληρώματος.

—Ὁ "Ἕλλην ξεσπαθώνει!

Τὸ τί ἔγινε τότε εἶναι ἀπερίγραπτο. Τρεῖς Γερμανοὶ πού φύλαγαν τὸ πλήρωμα, ἔπεσαν ἀναίσθητοὶ ἀπὸ τίς γροθιές. Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς καὶ ὁ πλοίαρχος εἰσεχώρησαν στίς καμπίνες καὶ στὰ μηχανήματα καὶ μὲ τὰ πιστόλια στὸ χέρι σκότωναν ὅποιον εὗρισκαν μπροστά τους.

—"Ἄν θέλεις τὴ ζωὴ σου, εἶπαν τέλος σ' ἔναν ὑποξιοματικό, ἀνέβασε τὸ ὑποβρύχιο.

Ἐκεῖνος ὑπάκουσε καὶ σὲ λίγο ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε ψάξει τὰ ντουλάπια μὲ τίς διάφορες σημοῖες ἀνέβασε μιὰ Ἑλληνικὴ σημαῖα.

Φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξι τῶν Ἀλγερινῶν Ναυτικών ἀρχῶν νὰ βλέπουν νὰ μπαίνει στὸ λιμάνι ἕνα ἑλληνικὸ ὑποβρύχιο.

Οἱ ἐξηγήσεις δόθηκαν ἀμέσως καὶ ὁ Κουταλιανὸς ἐκλήθη νὰ παρασημοφορηθῇ. Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως ὁ Κουταλιανὸς ἔφευγε ἀπὸ τ' Ἀλγέρι γιὰ τὴν Ταγγέρη συναποκομίζοντας ὅλο τὸ ἀρχεῖο καὶ τὸν μυστικὸ κώδικα τοῦ ὑποβρυχίου.

Ἦταν μιὰ περιφανὴς νίκη τοῦ "Ἕλληνοῦ Καπετὰν Κουταλιανοῦ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ :

Μία συγχρονιστικὴ περιπέτεια τοῦ Καπετὰν Κουταλιανοῦ μὲ τὴν ΜΑΥΡΙΤΑΝΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟ.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ

ΕΚΕΙ ΚΟΝΤΑ στη λίμνη 'Αβάνγκα, βρίσκεται μιὰ φυλή άγρια, με ένστικτα αιμοβόρα και που τους άρέσει νά τρώνε τó ανθρώπινο κρέας. Αύτοί που άποτελούν αύτή τη φυλή όνομάζονται 'Ινένγκα. Οι 'Ινένγκα, λοιπόν, τσακώνονται διορκώς με τη φυλή των 'Ανντούμα ή των 'Όσωγιέμπα, έξ ίσου άνθρωποφάγοι κι' αύτοί, γιά νά πιάνουν αιχμολώτους, ίδίως γυναίκες, τίς όποιες σφάζουν και ψήνουν στή φωτιά, όπως τά τρυφερά ζορκάδια της Ζούγκλας.

Μιά μέρα που ό 'Έλλην Νίκος Μπακλώρης πήγε γιά έξερεύνησι πρós τη λίμνη 'Αβάνγκα βρήκε δύο όγριους της φυλής 'Ινένγκα που φορούσαν στό κεφάλι άπό ένα κέρατο ρινόκερου (σημείον καλληκαριάς) νά συνωδεύουν ένα παιδι καυμιά δεκαπενταριά χρονών. Σταμάτησε και τους κύτταξε κρυμμένος πίσω άπό ένα δέντρο. Οι διαθέσεις τους έναντι του νεοερχό δέν ήταν και τόσο φιλικές. Κατάλαβε τότε ότι τó πήγαιναν στό χωριό τους γιά «μεζεδάκι». Δέν ήταν βέβαια και τόσο βέβαιος, όταν είδε όμως τόν ένα νά τó σπρώχνει κι' αύτό νά βγάξη μιá κραυγή, τότε δέν βάσταξε ή καρδιά του, τράβηξε τó πιστόλι και με δύο πυροβολισμούς έναν δεξιά, έναν άριστερά σκότωσε τους δύο μαύρους και έλευθέρωσε τó παιδι άπο τη λαιμαργία τους.

Τό παιδι άρχισε νά εύχαριστή τόν Μπακλώρη γιά τήν σωτηρία του και τόν παρεκάλεσε νά τόν πάρη μαζί του.

'Ο Μπακλώρης τόν χάϊδεψε στό κεφάλι, τού είπε νά μήν φοβάται και τόν πήρε μαζί του στη Σαγκατάγκα. Φαι-

νόταν ξευπνο παιδί. Δέν ἤξερε ἀκόμα τ' ὄνομά του, ὁ Μπακλώρης κ' ἐκεῖ ποῦ κάτι τὸν χρειάστηκε καὶ πῆγε νὰ τὸν καλέσῃ κοντά του τὸν φώναξε: Πιτσικόκο!

Ὁ νεαρὸς ἐγέλασε, τᾶρεσε τ' ὄνομα Πιτσικόκος, καὶ ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, ὅλοι τὸν φώναζαν: Πιτσικόκο!

ΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ, ὁ Πιτσικόκος ἔμεινε στὸ σπίτι τοῦ Νίκου Μπακλώρη, καὶ τὸν ὑπηρετοῦσε, ἐνῶ ταυτοχρόνως μάθαινε τὰ Ἑλληνικὰ ἀπὸ τὸ Μπακλώρη καὶ τὰ Ἀγγλικά ἀπὸ τὴ Τζέιν κάθε φορὰ ποῦ τὸν ἔστελνε μὲ τρόφιμα στὴ Ζουγκλα τοῦ Ταρζάν.

Ὁ Πιτσικόκος, ὅμως, νοσταλγοῦσε κάπου-κάπου τὸ χωριό του καὶ ἔπερνε τὴν ἀδεια ἀπὸ τὸν Μπακλώρη νὰ πάη νὰ δῇ τὴ μάνα του γιὰ λίγες ἡμέρες. Γιὰ νὰ πάη ὅμως στὸ χωριό του τῆς φυλῆς τῶν Μπακαλέ, ἔπρεπε νὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὸ χωριὸ τῶν ἀγρίων Ἀνντούμα. Τὸ πέραςμα ἦταν ἐπικίνδυνον καὶ γι' αὐτὸ περνοῦσε πάντοτε νύχτα.

Μιά νύχτα, λοιπόν, ποῦ πῆγαινε στὸ χωριὸ του διέκρινε ἀπὸ μακριὰ φωτιές στὸ χωριὸ τῶν Ἀνντούμα. Τοῦ φάνηκε περίεργο καὶ πλησίασε ἀκόμα πιὸ πολὺ ἔρποντας, γιὰ νὰ μὴ τὸν καταλάβουν.

Ἐφθασε σχεδὸν ὡς τὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ καὶ τότε εἶδε τοὺς Ἀγρίους νὰ γλεντοῦν χαρούμενοι, νὰ πηδοῦν καὶ νὰ τραγουδοῦν γύρω ἀπὸ μιὰ φωτιά.

Σταμάτησε ἀπὸ περιέργεια καὶ τότε εἶδε δυὸ πανύψηλους Ἀγρίους νὰ τραβοῦν μιὰ κοπέλλα καὶ νὰ τὴν δένουν σ' ἓνα δέντρο. Ὁ Πιτσικόκος κατάλαβε τώρα πᾶ τί συνέβαινε. Πρὶν νὰ σφάξουν καὶ νὰ φᾶνε τὸ θῦμα τους, γλεντοῦσαν.

Ἀπὸ μακριὰ δὲν μποροῦσε νὰ δῇ ποιά ἦταν ἡ νέα, ἀλλὰ ἤξερε ὅτι τὸ φάγωμα τῆς κοπέλλας θὰ γινόταν τὴν τρίτῃ ἡμέρα, ἀφοῦ θὰ ἦσαν κουρασμένοι πᾶ καὶ ἐξαντλημέ-

νοι και θα ξερωγαν ανθρωπινο κρεας για να επανακτησουν τις δυνამεις τους.

ΟΤΕ ο Πιτσικόκος σκέφτηκε να σώση αυτή την κοπέλλα. Μήπως κι' αυτός δεν είχε σωθή χάρις στην επέμβασι του Νίκου Μπακλώρη ;

Και μπουσουλώντας τραβήχτηκε μακριά από το χωριό. 'Αλλά ποιανού τη βοήθεια να ζητήσει ; Κύτταξε αριστερά κύτταξε δεξιά, σκέφτηκε και βρήκε ότι ο

δρόμος για τη Σαγκατάγκα, να ειδοποιήση τον Μπακλώρη τον προστάτη του ήταν πολύ μακρύς.

Και ξαφνικά τοῦρθε μιὰ ιδέα. Να ειδοποιήση τον Ταρζάν.

Κι' άρχισε να τρέχη. "Ήξερε καλά το μονοπάτι κι' ο Πιτσικόκος έπειτα από μιὰ ώρα ξφθασε κάτω από το πελώριο δέντρο, επάνω στο όποιο είχε φτιάξει την καλύβα του ο Ταρζάν και άρχισε να σκαρφαλώνη σάν μαϊμού.

'Η πόρτα της καλύβας ήταν ανοιχτή και ο Πιτσικόκος είδε την Τζέιν να κοιμάται μόνη επάνω σ' ένα ντιβάνι. Δίσταζε να πλησιάση. 'Αλλ' ο Ταρζάν πού ήτανε ;

Και σκέφτηκε να ξυπνήση τη Τζέιν να την ρωτήση ποῦ είναι ο Ταρζάν για να επέμβη να σώση την κοπέλλα που οι "Άγριοι έτοιμαζόντουσαν να φάνε.

Πλησίασε κοντά, κοντά, της άγγιξε το χέρι. 'Εκείνη τρόμαξε και αναπήδησε άρπάζοντας ένα πιστόλι που έβαζε πάντοτε κάτω από το μαξιλάρι της. "Όταν είδε όμως ποιός την ξύπνησε, χαμογέλασε κ' έρώτησε :

—Τί θές έδω, Πιτσικόκο, τέτοια ώρα ;

—Κυρία μου να με συγχωρήσ πού σε ξύπνησα αλλά ήρθα να βρω τον Ταρζάν.

—Τόν Ταρζάν, τέτοια ώρα ; Τότε κάτι κακό θα συμβαίνει στο φίλο μας τον Μπακλώρη,

—"Όχι, αυτός είναι καλά, και ύγείαν ποθει και δι' ύμας, αλλά κάποιος άλλος κινδυνεύει να γίνη κεφτεδάκια.

—Τ' είναι πάλι τοῦτο το κεφτεδάκια ;

**Ὁ Μπακλώρης εἶδε δύο ἀγρίους νὰ συνωδεύουν
ἓνα παιδί καμμιὰ δεκαπενταριά χρονῶν.**

—Ἕνα ρωμέϊκο φαῖ πού φτιάνει συχνά ὁ Μπακλώρης
καὶ τὸ λένε κεφτεδάκια, δηλαδή κρέας λιανιστὸ μὲ τὸ μα-
χαίρι καὶ ψημμένον σὲ τηγάνι ἢ σὲ σουβλίτσες.

—Ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ὠραῖο. Ἀλλὰ ποιὸς κινδυνεύει νὰ
γίνη κεφτεδάκια ;

—Μιά κοπέλλα !

—Ποιά ;

—Δὲν τὴν ξέρω... Τὴν εἶδα ὅμως νὰ τὴν δένουν οἱ Ἀν-
ντάμπα σ' ἓνα δέντρο καὶ νὰ διασκεδάζουν. Γι' αὐτὸ ἦρθα
νὰ φωνάξω τὸν Ταρζάν.

—Τί κρίμα ! Ὁ Ταρζάν ἔφυγε σήμερα τὸ πρωτὶ. Πηγαί-
νει νὰ βρῇ τὸν φύλαρχο Καντάρ πού τὸν κάλεσε ἐπειγόν-

τως νά τόν σώση ἀπὸ κάτι τυχοδιώκτες ποὺ μάζεψαν ὅλο τὸ χωριὸ καὶ τὸ τυραννοῦν γιὰ νὰ μαρτυρήσουν ποὺ ὑπάρχουν διαμάντια.

—Καὶ τώρα, τί θὰ γίνῃ καλὴ μου Τζεῖν ;

Ἡ Γζεῖν σέφτηκε λίγο κ' εἰπετα εἶπε :

—Θὰ τὴν σώσω ἐγώ.

ΛΛΑ ΤΙ ἌΚΡΙΒΩΣ συνέβη, καὶ ποιά ἦταν οὐτὴ ἡ κοπέλλα τὴν ὁποία τσάκωσαν οἱ ἄγριοι Ἀννιάμπα ;

Θὰ σὰς τὸ ποῦμε μιὰ ποὺ πρέπει καὶ σεῖς νὰ τὸ μόθετε. Ἡ κοπέλλα, λοιπόν, αὐτὴ ἦταν ἡ Καλάμπα, ἡ ὡμορφότερη κοπέλλα τῆς φυλῆς Ὀκάντα. Ἦταν ὅμως ἡ κόρη τῆς Μάγισσας τοῦ χωριοῦ. Καὶ

οἱ ἄγριοι τὴν ἐκλεψαν ἐκεῖ ποὺ πῆγαινε, νὰ μαζέψῃ μπανάνες.

Τὴν ἐκλεψαν νὰ τὴν φᾶνε ἀπὸ ἐκδίκησης πρὸς τὴ μάνα της τὴ Μάγισσα.

Ἡ μάνα της ἡ μάγισσα τοὺς εἶχε κάνει κακὸ κατὰ τὴ γνώμη τους. Γιατί ὅταν μιὰ μέρα πάνω σὲ μιὰ διαφορά τους οἱ Ὀκάντα μὲ τοὺς Ἀννιάμπα, γιὰ κάτι αἰχμαλώτους ἐκάλεσαν τὴ γριὰ μάγισσα νὰ δώσῃ τὴ γνώμη της, ἐκείνη θέλοντας νὰ δώσῃ τὸ δίκιο στοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλῆς της, πῶτισε τοὺς ἄλλους μ' ἓνα πιότὸ μεθυστικὸ καὶ τοὺς τρέλλανε.

Ἔτρεχε, ἔτρεχε ἡ Τζεῖν καὶ πίσω τῆς ἐνοιῶθε νὰ τὴν κυνηγοῦν οἱ δύο ἄγριοι.

Αὐτοὶ μόλις ἦπιαν τὸ πιστὸ ἄρχισαν νὰ πηδοῦν καὶ νὰ χορεύουν κι' ἀντὶ νὰ συζητήσουν ἔτρεχαν σὰν τρελλοὶ πρὸς τὸ χωριὸ τους, χωρὶς νὰ ξέρουν τί λένε καὶ τί κάνουν. Οἱ Ἀντάμπα θύμωσαν μὲ τὴν συμπεριφορὰ τῆς Μάγισσας καὶ μὲ τὴν ἀπώλεια τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὀρκίσθησαν νὰ ἐκδικηθοῦν.

Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐκδικηθοῦν μιὰ μάγισσα ποὺ ἤξερε τόσα πολλὰ μάγια ; Νὰ τὴν σκοτώσουν ; Δὲν ἔξιζε τὸν κόπο, γιατί δὲν θὰ καταλάβαινε τὴν ἐκδίκησί τους. Ἐπρεπε νὰ τὴ λυπήσουν τόσο πολὺ ποὺ νὰ νιώσῃ κι' αὐτὴ κακὸ καὶ νὰ πονέσῃ. Ἔτσι μιὰ μέρα ἀποφάσισαν νὰ κλέψουν τὴν κόρη της. Παραφύλαξαν, λοιπόν, μέρες καὶ νύχτες ὁλόκληρες νὰ τὴν δοῦν νὰ ξεμακρῶνῃ ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ τὸ πέτυχαν.

Μιὰ μέρα ποὺ μάζευε μπανάνες ἀπὸ τὸ δάσος τὴν ἄρπαξαν καὶ τὴν πῆγαν στὸ χωριὸ τους, καὶ νὰ τώρα ποὺ ἦταν στὴν δικαιοδοσίαν τους, νὰ τώρα ποὺ γλεντοῦσαν γιατί πάνω σὲ τρεῖς μέρες θὰ τὴν ἔκαναν κομματάκια θὰ τὴν ἔτρωγαν καὶ θάστελναν στὴ μάννα της μόνον τὰ μαλλιά της καὶ τὸ ἀριστερὸ δακτυλάκι της.

Α ΟΜΩΣ, ποὺ τοὺς ἀντελήφθη ὁ Πιτσικόκος καὶ πῆγε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ταρζάν. Τὸν Ταρζάν, ὅμως δὲν τὸν βρῆκε καὶ ἡ Τζέϊν ἀνέλαβε νὰ γλυτώσῃ τὴν κοπέλλα, τὴν κόρη τῆς Μάγισσας.

Ἡ Τζέϊν ἔδεσε σφιχτὰ στὴ μέση της μιὰ φυσιγγιοθήκη, πῆρε καὶ δύο πιστόλια. Ἔδωσε καὶ στὸν Πιτσικόκο, ἀλλὰ δύο νὰ βασιτᾷ.

-- Πᾶμε, τοῦ εἶπε.

-- Εἶναι ἀκόμα νύχτα.

-- Σὲ λίγο θὰ ξημερώσῃ. Θάναι κουρασμένοι καὶ θὰ τοὺς πιάσωμε στὸν πρωϊνὸ ὕπνο.

-- Κι' αὐτὰ ποὺ μοῦδωσες τί νὰ τὰ κάνω, εἶπε ὁ Πιτσικόκος, κυττάζοντας μὲ τρόμο τὰ δύο πιστόλια ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του.

-- Θὰ κάνῃς ὅτι θὰ κάνω κ' ἐγώ. Θὰ βγάζομε μαζὺ

πολλοὺς κρότους, θὰ νομίσουν ὅτι εἴμασε πολλοί, θὰ φοβη-
θοῦν καὶ θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κοπέλλα.

— Ἀφοῦ τὸ νομίζεις ἔτσι θὰ κάνω κ' ἐγὼ κρότους, ψιθύ-
ρισε ὁ Πιτσικόκος, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει τὸ χρῶμα του.

Ἐπειτα ἀπὸ μιάμιση ὥρα δρόμο ἔφθασαν κοντὰ στὸ
χωριό. Ἡ αὐγὴ ρόδι-
ζε καὶ ὅλα εἶχαν πέ-
σει στὴ σιωπῇ. Οἱ ἄ-
γριοι κουρασμένοι,
τῶχαν ρίξει στὸν ὕ-
πνον, ἀφήνοντας τὴν
κόρη τῆς Μάγισσας
στὸ δέντρο.

Πλησίασαν π ἄ ρ α
πολύ κοντὰ στὸ χω-
ριό. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ Τζέιν
ἤλπιζε πὼς θὰ ἔσωζε
τὴν κόρη τῆς Μάγι-
σσας, χωρὶς νὰ τὴν
ἀντιληφθοῦν, ξαφνικά
ἀκούστηκε μιὰ γυναι-
κ ε ἰ α τρομαγμένη
κραυγὴ μέσα ἀπὸ κά-
τι θάμνους καὶ ἡ
Τζέιν σταμάτησε. Ἡ-
ταν μιὰ ἀπὸ τὶς κο-
πέλλες τοῦ χωριοῦ,
ποὺ τῶχε σκάσει ἀπὸ
τὴν καλύβτ της καὶ
πῆγε νὰ κοιμηθῇ στὴ δροσιὰ. Ἡ μιὰ κραυγὴ διεδέχθη τὴν
ἄλλη καὶ ἡ Τζέιν βλέποντας ὅτι κινδυνεύει ἀν ὁρμοῦσαν
ἐπάνω της οἱ ἄγριοι, ὄρχισε νὰ πυροβολῇ στὸν ἀέρα γιὰ
νὰ τοὺς τρομοκρατήσῃ.

— Βάρα κ' ἐσύ, φώναξε στὸν Πιτσικόκο, τοῦ ὁποῖου τὸ
χέρι ποὺ κρατοῦσε τὸ πιστόλι ἔτρεμε.

Ὁ Πιτσικόκος ἔκλεισε τὰ μάτια, πάτησε καὶ τὶς δυὸ
σκανδάλες. Γι' αὐτὸν ποὺ τὸ πιστόλι ἦταν ἕνα ἀσυνείθιστο
πράγμα, μόλις ἄκουσε καὶ τοὺς δύο πυροβολισμοὺς μαζὺ

**Μὲ ὑπεράνδρωπὴ προσπάθεια ἔ-
στριψε τὸ κορμὶ της καὶ ἀκούμπησε
τὴν πλάτη στὸ σαρκοβόρο δέντρο
ποὺ τὰ κλαριά του τὴν ἔσφιγγαν.**

πετάχτηκε από τὸ φόβο του τόσο μακριά, ποὺ πέταξε τὰ πιστόλια κι' ἄρχισε νὰ τρέχη.

Ἡ Τζέϊν ὅμως βαροῦσε τώρα πότε μὲ τὸ ἓνα, πότε μὲ τὸ ἄλλο πιστόλι, κι' ὄλο πλησίαζε πρὸς τὴ δεμένη κοπέλλα τὴν κόρη τῆς Μάγισσας. Οἱ μαῦροι ἔπιασαν τὰ τόξα κοί τὰ βέλη, ὡς καὶ τὶς λόγχες τους. Ἐπρεπε ν' ἀμυνθοῦν ἀλλὰ νὰ μὴν ἀφήσουν κι' αὐτὴ τὴν καταραμένην λευκὴ, ὅπως τὴν ἔλεγαν, νὰ τοὺς πάρῃ τὸ μεζὲ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τους. Τὰ βέλη ἔπεφταν τώρα βροχή. Ἡ Τζέϊν ὅμως προφυλαγόταν καλὰ κι' ὄλο βαροῦσε πιστολιές.

Ὡς ποὺ ἔφθασε στὸ δέντρο, ἔλυσε τὴν κοπέλλα καὶ τῆς ψιθύρισε:

— Τρέχα νὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὴ λίμνη. Εἰδοποίησε τοὺς δικούς σου στὸ χωριὸ νάρθοῦν ἐδῶ τὰ παλληκάρια τους.

ΣΩΣ ΝΑΠΕΦΤΕ στὰ χέρια τῶν ἀγρίων Δὲν τῶξερε ἂν θὰ γλύτωνε. Γι' αὐτὸ ἔπαιρνε τὰ μέτρα της.

Καὶ δὲν ἔκανε ἄσχημα, γιατί μόλις γλύτωσε κ' ἔφυγε ἡ κόρη πῆς Μάγισσας, ἡ θέσι τῆς Τζέϊν εἶχε γίνει πολὺ ἐπικίνδυνη.

Καὶ τοῦτο γιατί ὀπισθοχωρώντας μὲ τὴν πλάτη γιὰ νὰ ἔχῃ μπρὶστά της τὸν ἐχθρό, παραπάτησε σὲ μιὰ ρίζα ἐνὸς δέντρου καὶ ὁ ἀγκωνάς της χτύπησε τόσο δυνατὰ ποὺ μοῦδιασε τὸ χῆρι της καὶ τὸ ἓνα πιστόλι τῆς ἔπεσε. Τῆς ἔμεινε ἐκεῖνο ποὺ κρατοῦσε μὲ τ' ἀριστερὸ χέρι, ἀλλὰ κι' αὐτὸ τῶχασε γιατί κάποιος μαῦρος τὴ σημάδεψε μὲ μιὰ πέτρα καὶ εὐτυχῶς ποὺ τὴ χτύπησε στὸ χέρι καὶ ὄχι στὸ κεφάλι. Ὁ πόνος, λοιπόν, ἦταν τόσο δυνατὸς ποὺ ἱζέϊν ἄφησε νὰ τῆς πέσῃ καὶ τὸ ἄλλο πιστόλι.

Ὁ σκοπὸς τῆς εἶχεν ἐκτελεσθεῖ. Τὴν κόρη τῆς Μάγισσας τὴν εἶχε ἐλευθερώσει. Κινδύνευε ὅμως αὐτὴ τώρα.

Τί νὰ κάνῃ; Πῶς νὰ γλυτώσῃ;

Γύρισε νὰ δῇ ἀριστερά, δεξιά, νὰ βρῇ τὸν Πιτσικόκο νὰ τοῦ δώσῃ κανένα μῆνυμα, ἀλλὰ κι' αὐτὸς εἶχεν ἐξαφανισθεῖ.

Ἄλλο δὲν τῆς ἔμενε παρὰ νὰ ἀρχίσῃ νὰ τρέχῃ, νὰ

χωθή στη Ζοϋγκλα και να διαφύγει από τα χέρια των άγριων.

"Ετρεχε, λοιπόν, έτρεχε. Και πίσω της ένοιωθε να την κυνηγοϋν δυο άγριοι. Το μάτι της όμως είχε θολώσει, δέν έβλεπε μπροστά της παρά το πώς να γλυτώσει. Τότε είδε ένα δέντρο με κάτι περίεργα κλαριά γύρω του. Σκέφτηκε πώς αν άρπαχτεί από κείνα τα κλαριά θα βοηθιόταν ν' άνεβή και από κείνο το δέντρο να πηδήσει σι' άλλο.

Δέν παρετήρησε, όμως, το είδος του δέντρου. Ήταν ένα από τα περίεργα έκείνα δέντρα της Ζοϋγκλας, πο ούλές κ' έχουν αίσθήσεις όπως οι άνθρωποι. "Ενα είδος σαρκοβόρου δέντρου.

Η Τζέιν άγκάλιασε το δέντρο. Έκανε να σκαρφάλωσει, αλλά ήταν άργά. Τα άκακα εκεί-

Την μετέφεραν με κραυγές ανάμεσα στους άλλαλαγμούς των άλλων άγριων

να, φαινομενικά, κλαριά άγκάλιασαν τη Τζέιν και την έσφιγαν τώρα δυνατά. Με υπεράνθρωπη προσπάθεια κατώρθωσε να στρίψει, ν' άκουμπήσει την πλάτη στο δέντρο, για να βλέπη και να άπομακρύνη τα κλαριά γύρω από το κορμί της.

Άδύνατον να το καταφέρει. "Αν βαστοϋσε τουλάχιστον ένα μαχαίρι... Δέν το είχε πάρη μαζί της.

Τότε άκούστηκε ένα σαρκαστικό γέλιο. Ήσαν οι δυο άγριοι ποδ είχαν πλησιάσει και την βρήκαν να άγωνίζεται να γλυτώσει.

Αὐτοὶ ἤξεραν καλὰ ὅτι ἦταν πιά αἰχμάλωτός τους.

Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔπιασε τὴ Τζέιν ἀπὸ τὰ δύο χέρια κι' ὁ ἄλλος τρυποῦσε τὰ ζωντανὰ αὐτὰ κλαριά μετὰ τὴ λύγ-
χη του. Τὰ κλαριά παρέλυσαν, ἀλλὰ ἡ Τζέιν βρισκόταν
τώρα αἰχμάλωτη τῶν δύο ἀγρίων, οἱ ὁποῖοι τὴν μετέφεραν
μετὰ κραυγὰς ἀνάμεσα στοὺς ἀλλαλαγμοὺς τῶν ἄλλων ἀγρίων.

Κ ΑΙ ΤΩΡΑ τὸ πᾶν ἀπώλετο ! Τώρα ἦταν καταδικα-
δικασμένη νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν κόρη τῆς μάγισσας
καὶ νὰ γίνῃ ἡ τροφή τῶν ἀγρίων.

Ἄδικα τριγυρνοῦσε τὴ ματιὰ τῆς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἡ
Τζέιν νὰ διακρίνῃ κάπου πίσω ἀπὸ κανένα δέντρο κρυμμέ-
νον τὸν Πιτσικόκο γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ μῆνυμα.

Ὁ Πιτσικόκος, ὅμως, ἦταν ἀθέατος. Ἀθέατος γιὰ τοὺς
ἀγρίους καὶ γιὰ τὴ Τζέιν, γιατί ἔτσι ἔπρεπε νὰ κάνῃ.

Ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἔνοιωσε τὸ τίναγμα σὲ ὅλο τὸ
κορμί ἀπὸ τοὺς δύο πυροβολισμοὺς τῶν πιστολιῶν, πέταξε
τότε τὰ πιστόλια κι' ἔτρεξε νὰ κρυφτῇ.

Ἀλλήμονο ἂν τὸν ἀνακάλυπταν οἱ ἄγριοι. Θὰ τὸν ἔτρω-
γαν ζωντανό.

Ἐτρεξε, λοιπόν, νὰ κρυφθῇ καὶ σκαρφάλωσε στὴν πιὸ
ψηλὴ κορφή ἑνὸς δέντρου, ἀπ' ὅπου παρηκολούθησε ὅλες
τὶς τραγικὲς στιγμὲς τῆς Τζέιν. Κι' ὅταν εἶδε πιά πού τὴν
ἔπιασαν καὶ τὴν ὠδηγοῦσαν ἀνάμεσα στὸ ἀλλαλάζον ἐκεῖ-
νο ἄγριο πλῆθος, ἔνοιωσε τὰ δάκρυα νὰ κυλοῦν ἀπὸ τὰ
μάτια του.

Τὴν ἀγαποῦσε τὴ Τζέιν ὅαν μετέρα του γιατί τὸν περι-
ποιόταν, τὸν φίλευε γλυκὰ καὶ τὸν μάθαινε ἀγγλικά.

Δὲν ἔχασε ὅμως τὸ θάρρος του ὁ Πιτσικόκος. Ἦξερε
τὴ συνθηματικὴ γλῶσσα τοῦ Ταρζάν καὶ τῆς Τζέιν μετὰ
τὶς κραυγὰς τῶν ἀγρίων πουλιῶν κι' ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ ἀγρίου
κορακιοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴ Τζέιν ὅτι βρισκόταν κάπου ἐκεῖ
κοντὰ τῆς.

Ἡ Τζέιν ὅταν ἄκουσε τὴ φωνὴ αὐτὴ ἀναθάρρεψε καὶ
συνῆλθε.

Σκέφτηκε ἀμέσως : - Κάτι θὰ κάνῃ ὁ Πιτσικόκος.

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο.

Ὁ Πιτσικόκος γλύστρησε ἀπὸ τὸ δέντρο κάτω καὶ ἀρχι-

σε νά τρέχη μέσα από τή Ζοϋγκλα πρὸς τή Σαγκατάγκα. Πήγαινε νά εἰδοποιήσῃ τὸν Μπακλῶρη.

Ἄλλὰ σὶδὸ δρόμο του θποια μαῖμου εὔρισκε τῆς μιλοῦσε στὴ γλῶσσα της καὶ τῆς ἔλεγε : — Ἡ Τζέϊν κινδυνεύει.

Οἱ μαῖμουδες τaráχτηκαν, εἰδοποίησαν τοὺς Γορίλλες, οἱ γορίλλες ἄρχισαν νά θρηνοῦν, τ' ἄκουσε ὁ Ταντόρ ὁ φίλος τοῦ Ταρζάν, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὰ σφυρίγματα καὶ τὰ σαλπίσματα μὲ τὴ προβοσκίδα του καὶ μάζεψε γύρω του τὸ Νούμα τὸ λιοντάρι τοῦ Ταρζάν.

Ἐγινε μεγάλη φασαρία στὴ Ζοϋγκλα ὅλα τὰ θηρία βρισκόντουσαν ἐπὶ ποδὸς πολέμου.

Κι' ὁ Πιτσικόκος ἔτρεχε, ἔτρεχε πρὸς τή Σαγκατάγκα

νά εἰδοποιήσῃ τὸν Μπακλῶρη.
Ἔτσι ἀπὸ στόμα
σὲ στόμα
κι' ἀπὸ κλαρί
σὲ κλαρί ὅλα
τὰ ζῶα καὶ τὰ
πουλιά ἐπαναλάμβαναν στὴ
γλῶσσα τους :
Ἡ Τζέϊν κινδυνεύει !

Τὶς κραυγὲς δὲ
μὴς καὶ τὸ θόρυβο
τὸν ἔνοιωσεν καὶ ἡ
Τσίτα ἡ ὅποια συνόδευσεν
τὸν Ταρζάν στὸ ταξίδι του.

Γέντωσε τὰ αὐτάκια της, ἀνακούνησε τὰ χεῖλη της, τὰ
ρουθούνια της, ὁσφράνθηκε, ἄκουσε καὶ ἄρχισε νά τρέμῃ
ὀλόκληρη.

Εἶχε σκαρφαλώσῃ σ' ἓνα κοκόδεντρο κι' ἔκοβε κι' ἔκοβε
κιρύδες. Ἀπὸ τὴν τρεμοῦλα της ἐνῶ ροκάνιζε μιὰ
καρύδα γλύστρησε ἀπὸ τὸ ὑπερύψηλο δέντρο καὶ κύλησε
πρὸς τὰ κάτω.

Θά γινόταν κομμάτια ἂν δὲν πρόφθαινε ν' ἀρπαχθῇ

**Ἐρχόταν καὶ ὁ Μπακλῶρης ὁ Ἕλληνας
αὐτὸς ἥρως, κραδαίνοντας στὸ χέρι
του ἓνα μαχαίρι.**

ἀπό κάποιο κλορί. Τίναξε τὸ κεφαλάκι της κι' ἄρχισε νὰ καιεβολὴν προσεχτικά.

Μόλις πάτησε τὸ ἔδαφος ἔκανε δυὸ τρεῖς τοῦμπες νὰ δῇ ὅτι δὲν ἔπαθε τίποτε κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν καλύβα ὅπου βρισκόταν ὁ Ταρζάν καὶ συζητοῦσε μὲ τὸν Καντάρ.

Ἡ Τοῖτα πήδησε στὸν ὦμο του κι' ἄρχισε νὰ τοῦ ψιθυρίζει σι' αὐτί.

Ὁ Ταρζάν τινάχθηκε ὀρθίος ὅτ' ἄκουσε αὐτὰ ποὺ τοῦ εἶπε ἡ Τοῖτα.

Χαιρέτησε βιαστικά καὶ πήδησε σ' ἓνα δέντρο. Ἐτρεχε τώρα ὁ Ταρζάν μὲ μόνο ὅπλο ἓνα μαχαίρι νὰ ἐλευθερώσῃ τὴ γυναῖκα του τὴ Τζέιν,

Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνο ὁ Ταρζάν. Γύρω τριγύρω πλήθος ἀπὸ ζῶα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ταντόρ τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸ Νούμα τὸν Λέοντα, πλησίαζαν τὸ χωριὸ τῶν Ἀγρίων ἀνθρωποφάγων.

Ἀλλὰ κι' ἄλλος ἐρχόταν. Ἐρχόταν ὁ Μπακλώρης, ὁ Ἕλληνας αὐτὸς ἥρως κραδαίνοντας στὸ χέρι του ἓνα μεγάλο μαχαίρι.

Ὁ Πιταικύκος τὸν εἶχε εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως. Τὸν βρῆκε κοντὰ στὸ γυαλὸ νὰ κἀνῃ τὸ μπάνιο του, κι' ἐκεῖνος μόλις ἄκουσε ὅτι κινδυνεύει ἡ Τζέιν δὲν ἔχασε οὔτε στιγμή. Ἐτοίμως ἦταν γυμνὸς δὲν ντύθηκε γιὰ νὰ μὴ χάσομερήσῃ, μόνον ἄρπαξε ἓνα μαχαίρι ἀπὸ τὰ χέρια ἑνὸς μαύρου περὶ καθάριζε ψάρια στὴν ἀκρογιαλιά καὶ χύθηκε ἀτρόμητος, ἀκράτητος, νὰ σώσῃ τὴ Τζέιν.

Ὁ συναγεμὸς ἦταν ἀπέραντος ἀπ' ὅλα τὰ μέρη.

Ἡ Τζέιν τὸν ἐνοιωσε, γιὰτὶ ἄκουσε τίς μαῖμουδες ποὺ ἐρχόντουσαν προπομποὶ νὰ φλυαροῦν στὰ γύρω δέντρα.

Σὲ λίγο ὅμως ἐνοιωσαν τὸ μεγάλο κίνδυνον καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄγριοι. Τότε ὁ Μάγος τοὺς τοὺς εἶπε :

—Καλὰ σὰς ἔλεγα ἐγὼ νὰ μὴν ἀγγίζετε τὴ γυναῖκα τοῦ Ταρζάν. Ἀλλοίμονό μας τώρα τί ἔχομε νὰ πάθωμε καὶ πρῶτος ἔλυσε τὰ δεσμὰ τῆς Τζέιν, ἡ ὁποία κατὰκοπος καὶ ἐξηντημένη ἔπεσε στὸ ἔδαφος καὶ λιποθύμησε.

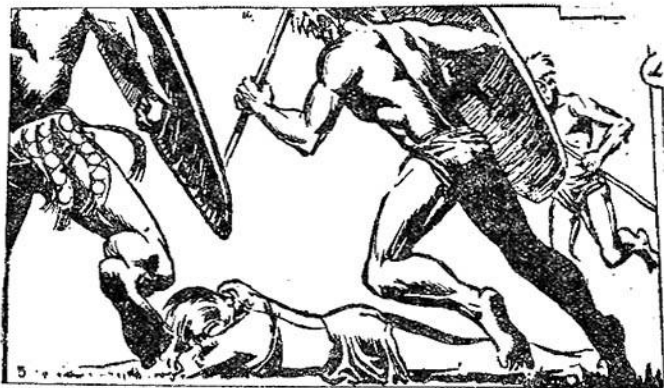
Σάν λαγοί ἄρχισαν νά τρέχουν οἱ ἄγριοι ὅταν ἄκουσαν ξαφνικά τὴν φωνὴ τοῦ Ταρζάν :

—'Ααουσ οὐαα ααα !

Ἦταν κραυγὴ πολεμικὴ γεμάτη θυμὸ. Τὴν ἔνοιωσαν κι' ἄρχισαν νά τρέχουν, νά σκορποῦν ἐγκαταλείποντας τὰ πάντα, ἐγκαταλείποντας τὸ χωριὸ τους.

Ἐρχόταν ὁ Ταρζάν.

Κι' ἦρθε. Πρόφτασε πολλοὺς καὶ χωρὶς νά χρησιμοποιή-

**Οἱ ἄγριοι ἄρχισαν νά τρέχουν κατατρομαγμένοι
ἢ τζεῖν λιπόθυμοι εἶχε πέσει κάτω στοῦ ἔδαφος.**

ση τὸ μαχαίρι του, τοὺς τοάκιζε τὰ κεφάλια μόνο μὲ τὴ γροθιά του.

Ὅλα τὰ θηρία σταμάτησαν ὅταν εἶδαν νά φθάνη ὁ Ταρζάν.

Αὐτὸς ἦταν ὁ Κύριος τῆς Ζούγκλας, αὐτὸς θὰ διέταζε κ' ἐκεῖνα θὰ ἐκτελοῦσαν τὴ διαταγὴ του.

Ὁ Ταρζάν, ὅμως, τὰ κανόνισε μῦνος του. Τὰ χέρια του δούλευαν, τὰ πόδια του δούλευαν κι' ἂν βρισκόταν κανένας νά τοῦ ἀντισταθῇ τότε τὸν ἔστελνε μὲ μιὰ σφυριχτὴ γροθιά κατακυλιστὸ πρὸς τὴ χαράδρα.

Ὁ Ταρζάν μόνος του ἐνίκησε ἕνα ὁλόκληρο χωριὸ ἀγρίων ἀνθρωποφάγων !

Και τώρα αναζητούσε τη Τζέιν. Τη βρήκε, την άρπαξε στην αγκαλιά του. τη στιγμή ακριβώς που έρχόταν ο Μπακλώρης με μιὰ κολοκύθα γεμάτη νερό να την ξελιποθυμήσει.

Ή Τζέιν άνοιξε τὰ μάτια της και χαμογέλασε σέ όλους.

Τη στιγμή όμως εκείνη, έρχόταν και ή κόρη της Μάγισσας, με τριάντα διαλεχτά παλληκάρια, ώπλισμένα, από τó χωριό τους.

—Πάρτε ότι βρήτε πολύτιμο, τούς είπε ο Ταρζάν, όταν έμαθε κι' αυτός την Ιστορία της Κόρης της Μάγισσας, και τί ρόλο έπαιξε ή γυναίκα του να την έλευθερώσει. Πάρτε ότι σάς άρέσει και έπειτα να βάλετε φωτιά. Και να ξέρετε καλά, τó λέω σέ όλους σας. άν άκούσω πώς κάποια υπό τις φυλές σας. ξαναπάη άνθρωπινο κρέας, θά τοῦ τó κόψω τó χωριό και θά τόν κυνηγήσω.

Έτσι γλύτωσε ή Τζέιν, χάρις στην ταχεία επέμβασι του Πιτσικόκου, που ειδοποίησε άμέσως θηρία και ανθρώπους να τρέξουν γιά την σωτηρία της.

Ο Ταρζάν όμως γιά να εύχαριστήσει όλους εκείνους που έτρεξαν να βοηθήσουν τη γυναίκα του, τούς κόλεσε να γιορτάσουν τó γεγονός στη Ζούγκλα του.

Έτσι τὰ παλληκάρια τών αγρίων χορεύοντας και πηδώντας πήγαιναν έμπρός και οι άλλοι πίσω τους.

Τότε ο Μπακλώρης παίρνοντας Ιδιαιτέρως τόν Ταρζάν τοῦ είπε :

—Θέλω να μου κάνης μιὰ χάρη.

—Ότι θέλεις, φίλε μου.

—Θέλω να κρατήσης κοντά σου τόν Πιτσικόκο, θά μείνι εδώ υπό την επίβλεψί σου και θά τόν χρησιμοποιήs γιά σύνδεσμο μεταξύ μας. Δέν ξέρεις τί γίνεναι. Νά, έμοθα πάλι πώς κάτι τυχωδιώκτες ξεμπαρκάρισαν κάπου και μοῦ φαίνεται πώς θάχωμε Ιστορίες.

Φαντασθήτε τη χαρά τοῦ Πιτσικόκου. Πηδοῦσε, χόρευε κι' αυτός σάν τούς άλλους.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Μία συγκλονιστική περιπέτεια, ό θρυλικός ήρωας τής Ζούγκλας ΤΑΡΖΑΝ και ό ΖΑΝ-ΖΑΡ Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ.

ΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

περὶ λάβουμε ἀπὸ 22—29]2]51

ΑΡ. Α1 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ζάχος Μαντζαβίνος, Μ. Σταματόπουλος, Γ. Βαρελάς, Γ. Ν. Ζωγράφος, Ν. Δελημουχτάρης, Ν. Κιουρτσιδάκης, Θ. Γρηγορόπουλος, Σπ. Γλένης, Ίωάν. Γκοῦτζος, Ἀλ. Δημητριάδης, Ε. Καγιαλίκος, Φ. Βουλισμάς, Νικ. Μαυροκέφαλος, Γ. Γιωγάκης, Ἀρ. Δάβος, Μ. Βολονάκης Ι. Παπουτσής, Ἀν. Κούσης, Γ.Κ. Κάβουρας, Μιχ. Γεράκης Δ. Χρύσης, Θ. Γρηγοράτος, Γ. Χουλιαράς, Τ. Κορώσης, Ἀν. Καρνιάτης.

ΑΡ. Β1 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Νικ. Καραμαλίκος, Α. Ρουμελιώτης, Γ. Γοργόλης, Γ. Ζαφειράκης, Παν. Δημητρόπουλος, Γρ. Βασιλόπουλος, Εὐαγγελινὴ Σηπόνια, Στ. Δρουμπουνίτης, Εὐφροσύνη Γουλιμάρη, Ι. Κιουρτσιδάκης, Παν. Μητρόπουλος, Σπ. Γλένης, Αλ. Δημητριάδης, Ρ. Καγιαλίκου, Κ. Σταματόπουλος, Μιχ. Καρύδης, Φ. Βουλισμάς, Δ. Μπρατάκος, Δημήτρ. Σχοινιάς, Κ. Ἡλιάδης, Γρ. Γλεξέλης, Απ. Μάνσης, Γ. Γιωγάκης, Γ. Φλώρος, Χ. Κοτσαμητέλος, Εὐάγγελος Ντούνιας, Ι. Παπουτσής, Π. Βολονάκης, Η. Κ. Κάβουρας, Κ. Κρούτης, Α. Ρόρος, Ν. Πηγουνάκης, Ι. Ζομπλαράκης, Τ. Κορώσης, Γ. Χουλιαράς, Α. Παξινός, Π. Πεπόνιας.

ΑΡ. Α2 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ζάχος Μαντζαβίνος, Μιχαήλ Στεματόπουλος, Γ. Βαρελλάς, Γ. Ν. Ζωγράφος, Ν. Δηλημουχτάρης, Ν. Κιουρτσιδάκης, Θ. Γρηγορόπουλος, Σπ. Γλένης, Ι. Γκοῦτζος, Ἀλ. Δημητριάδης, Ν. Κυρίτης, Ε. Καγιαλίκος, Φ. Βουλισμάς, Ν. Σκούμπαφλος, Ν. Μαυροκέφαλος, Γ. Γιωγάκης Ἀρ. Δάβος, Μ. Βολονάκης, Ι. Παπουτσής, Ἀν. Κούσης, Γ. Κ. Κάβουρας, Μιχ. Γεράκης, Κ. Βαρβαρέσος, Δημ. Χρύσης, Θ. Γρηγοράτος, Γ. Χουλιαράς, Τ. Κορώσης, Ἀν. Καρνιάτης.

ΑΡ. Β2 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Ν. Καραμαλίκος, Γ. Γοργόλης, Γ. Ζαφειράκης, Παν. Δημητρόπουλος, Γρηγ. Βασιλόπουλος, Εὐαγγελινὴ Σηπόνια, Στ. Δρουμπινίτης, Εὐφροσύνη Γουλιμάρη, Ι. Κιουρτσιδάκης, Παν. Μητρόπουλος, Σπυρ. Γλένης, Φιλ. Παπᾶς, Ἀλ. Δημητριάδης, Ρ. Καγιαλίκου, Κ. Σταματόπουλος, Μιχ. Καρύδης, Φ. Βουλισμάς, Δ. Μπρατάκος, Δημ. Σχοινιάς, Κ. Ἡλιάδης, Ν. Σκούμπαφλος, Α. Παράσχος, Γρηγ.

Γλεζέλης, 'Απ. Μάνσης, Γ. Γιωγάκης, Γ. Φλώρος, Χ. Κοτσαμητέλος, Εύαγγ. Ντούσιας, Ι. Παπουτοῦς, Μ. Βολονάκης, Κ. Βαρβαρέσος, Η. Κ. Κάβουρας, Ηλ. Κούσης, Α. Ρόρος, Ν. Πηγουνάκη, Ι. Ξυμπλαράκης, Τ. Κορώσης, Γ. Χουλιαράς, 'Αθ. Δερβίσης, Α. Παξινός, Π. Πεπόνιας.

ΑΡ. Α3 ΓΙΑ ΜΑΓΑΛΟΥΣ : 'Εμ. Σαρρίδης, Ζᾶχος Μαντζαβίνος, Π. Σταματόπουλος, Γ. Βαρελλᾶς, Γ. Ν. Ζωγράφος, Παν. Κιρκιλῆς, Ν. Δελημουχτάρης, Ν. Κιουρταϊδάκης, Θ. Γρηγορόπουλος, Σπ. Γλένης, Ι. Γκοῦτζος, 'Αλ. Δημητριάδης, Νικ. Κυρίτσης, Ε. Κομαλίκος, Φ. Βουλκμάς, Ν. Μαυροκέφαλος, Γ. Γιωγάκης, Αρ. Δᾶβας, Ι. Κοντέας, Ι. Παπασπύρου, Μ. Βολονάκης, Ι. Παπουτοῦς, Αν. Κούσης, Γ. Κ. Κάβουρας, Κ. Κρούπης, Μιχ. Γεράκης, Κ. Βαρβαρέσος, Γ. Λεβίδης, Δημ. Χρύσης, Θ. Γρηγιράτος, Γ. Χουλιαράς, Τ. Κορώσης, 'Αν. Καϊνιάτης.

ΑΡ. Β3 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Ν. Καραμαλέγκος, Α. Ρουμιλώλιώτης, Γ. Γοργόλης, 'Εμ. Σαρρίδης, Γ. Ζαφειράκης, Παναγ. Δημητρόπουλος, Γρ. Βασιλόπουλος, Εὐαγγελινὴ Σηπόνια, Π. Κερκιλῆς, Στ. Δρουμπουνίτης, Εὐφροσύνη Γουλιμάρη, Παν. Μητρόπουλος, Αν. Πάσσαλης, Στ. Γλένης, Φιλ. Παπᾶς, 'Αλ. Δημητριάδης, Ροδάνθη Κογιαλίκου, Κ. Σταματόπουλος, Φ. Βουλιαμάς, Α. Μπρατάκος, Δημ. Σχοινᾶς, Κ. 'Ηλιάδης, Α. Παράσχης, Γρ. Γλεζέλης, Απ. Μάνσης, Ν. Τσιράτογλου, Γ. Γιωγάκης, Γ. Φλώρος, Χ. Κοτσαμητέλος, Ι. Κοντέας, Εὐαγγ. Ντούσιας, Ι. Παπουτοῦς, Μ. Βολονάκης, Κ. Βαρβαρέσος, Η.Κ. Κάβουρας, Η. Κούσης, Γ. Λεβίδης, Α. Ρόρος, Ν. Πηγουνάκης, Ι. Ξομπλαράκης, Τ. Κορώσης, Γ. Χουλιαράς, Αθ. Δερβίσης, Νικ. Σαρακηνός, Α. Παξινός, Α. Πεπονιάς.

ΑΡ. Α4 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Β. Ζερβουδάκης, 'Εμμ. Σαρρίδης, Μ. Σταματόπουλος, Γ. Βαρελλᾶς, Γ. Ν. Ζωγράφος, Θ. Γρηγορόπουλος, Σπ. Γλένης, Ι. Γκοῦτζος, Ν. Κυρίτσης, Ε. Κογιαλίκος, Ν. Σκούμπαλος, Ι. Κοντέας, 'Απ. Κιάμος, Ι. Παπουτοῦς, Γ. Χουλιαράς, Τ. Κορώσης.

ΑΡ. Β4 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Α. Ρουμελιώτης, 'Εμ. Σαρρίδης, Παν. Δημητρόπουλος, Γρ. Βασιλόπουλος, Παν. Κιρκιλῆς, Στ. Δρουμπουνίτης, Εὐφροσύνη Γουλιμάρη, Παν. Μητρόπουλος, 'Αν. Πάσσαλης, Σπ. Γλένης, Φιλ. Παπᾶς, Γ. Ν. Ζάμπ, Ρο-

δάνθη Κογιαλίκου, Κ. Σταματοπούλου, Δ. Μπρατάκος, Δημ. Σχοινιάς, Κ. Ήλιάδης, Ν. Σκούμπαλος, Α. Παράσχης, Γ. Φλώρος, Χ. Κοτσαμητέλος, Ι. Κοντέας, 'Απ. Κρεμύδας, Ευάγγελ. Ντούσιος, Απ. Κιάμος, Ι. Παπουτσής, Η. Κούσης, Α. Ρόρος, Ν. Πηγουνάκης, Τ. Κορώσης, Γ. Χουλιαράς, Ν. Σαρακηνός, Ν. 'Ανδρουλής, Α. Παξινός, Α. Πεπονιάς.

ΑΡ. Α5 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Γ. Ν. Ζωγράφος, Θ. Γρηγορόπουλος, Σπ. Γλένης, Ι. Γκοδιζος, Ν. Κυρίτης, Γερ. Ντουνιας, Ε. Κογιαλίκος, Ν. Σκούμπαλος, Φώτω Κρασσά, Στυλιαν Ρετσίλας, Μ. Παπαδόπουλος, Δημ. Χρύσης.

ΑΡ. Β5 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Π. Κερκιλής, Στ. Δρουμπουνίτης, Αν. Πάροσαλης, Δημ. Τσακατούρας, Παν. Γιοβάτσος, Ν. Καραμαλέγκος, Α. Ρουμελιώτης, Σπ. Γλένης, 'Αρης Μανιάτος, Φιλ. Παπᾶς, Γερ. Ντουνιας, Ροδάνθη Κογιαλέγκου, 'Απ. Κρεμύδας, Φώτω Κρασσά, Στ. Ρετσίλας, Μάριος Ρετσίλας, Ι. Χρύσογλου, Α. Ρόρος, Ι. Σιδέρης, Ν. Σαρακηνός, Ν. 'Ανδρουλής, Α. Πεπονιάς.

Όροι συμμετοχής :

- 1) Πᾶσα λύσις πρέπει νά γράφεται σέ ξεχωριστό χαρτί.
- 2) Πᾶσα λύσις πρέπει νά συνοδεύεται μέ τό δελτίον συμμετοχῆς γιά τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ ἢ γιά τοὺς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Γιά οἰκονομία μπορεῖτε νά στέλνετε τίς λύσεις ἀνά δύο ἢ τρεῖς.

ΒΡΑΒΕΙΑ : ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ—ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΡΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ —
ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ — ΜΙΑ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΕΡ-
ΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ
ΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΟΚΤΩ ΤΣΙΤΕΣ.

Ὁμάδες Φίλων τῆς Ζούγκλας

Ξάνθη.—Έμμ. Σαρρίδης, Κ. Ἀθανασιάδης, Δημ. Θαμνίδης, Ι. Σταυράκης, Σερ. Μαυροσκαμνᾶς, Π. Ἀριφίδης, Γ. Τράγκας, Δημ. Τσαγκαλίδης, Δημ. Ἀμπερίδης, Κλ. Μηχαλίδης, Θεοδ. Βασιλειάδης, Σωτ. Γουλιμάρης, Χαρ. Κοντόπουλος, Δημ. Μουδράκης, Σιφ. Μακρῆς, Ἑλ. Ραξιώτης, Μιχ. Σορίδης, Ι. Παπαδόπουλος, Εὐσο. Σινίκης, Παν. Γκίκας, Εὐστ. Λαμψίδης.

Πτολεμαῖς.—Ἀθ. Δερβίσης, Ἰωάν. Κύρκας, Ἰω. Τζιούμαρης, Ἀθ. Χολιβᾶτος, Ἰωάν. Πασπαστεργίου, Θεόδ. Μηλιάδης, Εὐθ. Γιαννιώτης, Νικ. Χατζηγιάννης, Ἰωάνν. Θεμελῆς, Κων. Μυσιρλῆς.

Ρέθυμνον.—Νικ. Πηγουνάκης, Βασ. Παπαδάκης, Βασ. Τσάκωνας, Ἰωάν. Παπαδάκης, Στέλ. Σηφογιάννης, Γεώργ. Καλλέργης, Ἑμμαν. Ἀνδρουλιδάκης, Βασ. Μανιός, Σταύρ. Δραμιτινός, Ἀνδρ. Μαραγκουδάκης.

Δημητσάνα.—Χρ. Κ. Δάβυς, Βασ. Π. Ντάβος, Τρυφ. Ν. Μητρόγιαννης, Γεώρ. Κ. Σερνόπουλος, Ἀθ. Εὐστ. Μαγουλιανίσης, Ἰωάν. Νικολόπουλος.

Προσεχή !

Προσεχή !

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, ζητοῦν νὰ τοὺς φέρωμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἄλλους ἀναγνώστας τῆς πόλεως των.

Παρακαλοῦνται, λοιπόν, οἱ ἀναγνώσται τοῦ περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» τῶν ἐπαρχικῶν πόλεων ὅπως τὴν προσεχὴ καὶ τὴν μεταπροσεχὴ Κυριακὴ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κυκλοφορίας τοῦ παρόντος τεύχους συγκεντρωθοῦν κατὰ ὥραν 11 π. μ. ἔξω ἢ μέσα στὸ Ταχυδρομεῖο τῆς πόλεως των, κρατῶντας στὸ χέρι, πρὸς ἀναγνώρισιν, ἓνα περιοδικό μας καὶ νὰ γνωρισθοῦν μετὰξὺ τους.

Ἔτσι θ' ἀποτελέσουν ἰσχυρὲς Ὁμάδες Φίλων τῆς Ζούγκλας καὶ θὰ ὀργανώσουν τὶς ἀθλητικὰς καὶ μορφωτικὰς τοὺς συγκεντρώσεις. Κάθε τέτοια συνάντησις τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν Κυριακὴν θὰ ἔχει κάποιο εὐχάριστο ἀποτέλεσμα. Θέλομε νὰ μᾶς τὸ γράψετε.

Ἀγαπητοί μας φίλοι,

Κάθε προσπάθεια μας, ανταποδίδεται ὅπως βλέπομε καὶ μετὰ τὴ δική σας προθυμία νὰ διαδώσετε τὸ μοναδικὸ αὐτὸ περιοδικὸ σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ».

Σχηματίζετε. λοιπόν, ομάδες καὶ κάθε ομάδα νὰ μᾶς στείλῃ μιὰ καλοβγαλμένη φωτογραφία σὲ σχῆμα κάρτ-ποστάλ γιὰ νὰ δημοσιευθῇ.

Καὶ τώρα ἀπαντοῦμε :

Ἐμ. Σ α ρ ρ ί δ η ν : Ἐλάβαμε φωτογραφία ομάδος. Πολὺ μικρὴ Πάντως θὰ δημοσιευθῇ στὸ προσεχὲς τεῦχος. Ἄμα συμπληρώσετε μεγαλύτερο ἀριθμὸ ξαναστέλνετε. Ι. Μ ο σ χ ί δ η ν.—Νὰ στείλετε τὰ ὀνόματά τους καὶ τὸ σχολεῖο πού διδάσκουν. Εὐχαρίστως θὰ γράψωμεν. Α. Ρ ο υ μ ε λ ι ώ τ η ν.—Δὲν ὑπάρχουν μῆνες, ὑπάρχουν ἔτη ἀπὸ τὸ τάδε ὡς τὸ τάδε. Προσέξτε. Δ η μ. Κ ό τ σ ι α λ ο ν.—Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Περιμένουμε τὰ ὀνόματα τῆς ομάδος καὶ φωτογραφία τους Ι. Σ ι δ έ ρ η ν.—Σᾶς συγχαίρομεν Συνεχίστε τὴν δρᾶσιν σας. Γ. Μ ω ρ α ῖ τ η ν.—Παρακολουθήσετε σημερινὴν δημοσίευσίν μας.

Θ ε ό δ. Π α ν α γ ι ω τ ό π ο υ λ ο ν.—Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλὰ σας λόγια καὶ τὴν προσπάθειάν σας. Παρακολουθήσατε τὸ Πρακτορεῖον ἂν ξεδεύει ὅλα τὰ τεύχη ποὺ λαμβάνει. Ἄν δὲν τὸν φθάνουν νὰ τὸν βάλετε νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὴν αὐξήσιν. Τὸ πλεονέκτημα εἶναι βγαλμένο ἕνα μαζὶ με τοὺς ἄλλους. Θὰ προσπαθήσωμε νὰ τὸ κόψωμεν. Κ. Τ ο μ α ζ ᾶ ν η ν. Σᾶς συγχαίρομε καὶ περιμένουμε ἐνεργείας σας. Μ ι χ. Γ ε ρ ᾶ κ η ν.—Περᾶστε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας νὰ σᾶς γνωρίσωμε. Θὰ τὰ ποῦμε. Κ. Β α ρ β α ρ έ σ ο ς.—Γράψετε ἕνα μήνυμα 10 λέξεις νὰ κάνωμε ἀρχή. Ὁ μ ᾶ δ α Γ υ θ ε ί ο υ.—Νὰ γραφοῦν καθαρώτερα τὰ ὀνόματα καὶ νὰ τὰ στείλετε με μιὰ φωτογραφία τῆς ομάδος σὲ σχῆμα κάρτ-ποστάλ, καθαρή. Χ ρ. Δ ᾱ β ο υ ν.—Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ δράσιν σας. Γ. Γ ι ω γ ᾱ κ η ν.—Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ δράσιν σας. Νὰ ἰδρυθοῦν ομά-

δες κατά περιφέρειας. Α. Μά ν ε σ η ν.—Νά αποκόπτετε μέ
 τὸ ψολίδι τὰ δελτία καὶ νά τὰ συμπληρώνετε. Κ. Ἡ λ ι ά -
 δ η ν.—Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Περιμένουμε
 τὰ ὀνόματα μελῶν τῆς ομάδος καὶ φωτογραφία. Κ. Ζ α ρ ρ ῆ ν
 —Διαβάσετε στὸ σημερινὸ καὶ προηγούμενο τεύχος ὁδηγίες γιὰ
 τίς ομάδες. Π α ν. Μ η τ ρ ό π ο υ λ ο ν.—Τί συγγένεια
 ἔχετε σεῖς. Θ. Γ ι η γ ο ρ ό π ο υ λ ο ν.—Εὐχαριστοῦμε γιὰ
 τὰ εὐγενικά σας λόγια. Ἐ μ. Μ ο ρ φ ι α δ ά κ η ν.—"Ὅτι
 μποροῦμε κάνουμε νά σᾶς εὐχαριστήσωμεν.

Εἰδοποιήσεις πρὸς τὰς Ὅμάδας

Εἰδοποιοῦνται οἱ Ἀρχηγοὶ Ὅμάδων :

- 1) Νά σπεύσουν νά ἐγγράψουν μέλη στὴν ομάδα τους, ὥστε
 νά γίνουν 20 τοῦλάχιστον.
- 2) Νά μᾶς στείλουν μιά φωτογραφία ὅλης τῆς ομάδος νά
 δημοσιευθῇ στὸ περιοδικό.
- 3) Νά στείλουν μιά μικρὴ φωτογραφία ἑκάστου μέλους καὶ
 τὰ στοιχεῖα τους (ὄνοματεπώνυμον, διεύθυνσις, ἡλικία,
 ἐπάγγελμα, ἂν ἔχη ἢ εἶναι μαθητής,) γιὰ νά συμπληρω-
 θῇ ἡ ταυτότησ των.

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

**Παρουσιάζει αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα
 στοὺς κάτωθι κινηματογράφους :**

Ρ Ε Ξ : Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ
 μέ τὴν ΣΙΜΟΝ ΣΙΝΟΡΕ

ΑΤΤΙΚΟΝ : Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ
 μέ τοὺς ΜΠΕΤΤΥ ΓΚΡΕΗΜΠΛ-ΝΤΑΝ ΝΤΑΙΛΕ

ΠΑΝΘΕΟΝ : ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΓΙΓΑΝΤΩΝ
 μέ τοὺς ΤΖΩΝ ΓΟΥΑΙΗΝ-ΒΙΚΤ. ΜΑΚ ΛΑΓΚΛΕΝ

ΑΣΤΥ : Η ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ
 μέ τοὺς ΤΖΕΗΜΣ ΜΕΗΣΟΝ-ΜΑΡΓΚ. ΛΟΚΓΟΥΝΤ

ΜΟΝΤΙΑΛ : ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
 μέ τοὺς ΧΟΝΔΡΟΝ καὶ ΛΙΓΝΟΝ

Τὰ καλλίτερα ἔργα τῆς ἑβδομάδος 5 - 11 Μαρτίου

ΕΙΣ
ΤΑΣ
ΝΗΣΟΥΣ

ΑΝΝΤΑΜΑΝ

ΤΟ ἀρχιπέλαγος Αννταμάν ἀπλώνεται μέσα στὸν κόλπο τῆς Βενγκάλης, σχεδὸν παραλλήλως μὲ τὴν χερσόνησο Μαλάκα. Πάνω στὰ ἄγνωστα σχεδὸν αὐτὰ νησιά τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ ζῇ μιὰ ποικιλία ἀπὸ πυγμαίους.

Νεγκρίτος οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ἀννταμάν δὲν ἔχουν χαρακτηριστικὸ ἐθνολογικὸ ὄνομα. Οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς ὠνόμασαν Ἀ ν ν τ α μ ά ν ο υ ς. Οἱ Ἀννταμάνοι εἶναι κάτι ἀνθρωπάκια ὕψος 1,49. Οἱ γυναῖκες εἶναι 1.39. Δὲν εἶναι, λοιπόν, νάνοι. Τὸ χρῶμα τοὺς εἶναι σοκολατί. Τὰ μαλλιά τοὺς καστανά. Μπορεῖ νὰ τοὺς περάσῃ κανεὶς γιὰ νέγρους. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν νέγρων τὴν πλατσοურὴ μύτη καὶ τὰ σαρκώδη χεῖλη.

Οἱ γυναῖκες εἶναι πολὺ ὁμορφες κι' ἔχουν λυγερὸ κορμί. Τὰ μάτια τοὺς εἶναι μεγάλα καὶ λαμπερά.

Ζοῦν μέσα στὰ δάση ἀπὸ τὰ ὅποια καὶ τρέφονται. Φο-

βοῦνται τὸν πολὺ ἥλιο καὶ τὰ ἀνοιχτὰ μέρη. Ποῦ καὶ ποῦ ἐγκαταλείπουν τὰ δάση γιὰ νὰ πᾶνε στὸ γυαλὸ γιὰ ψάρεμα. Τὸ παρθένο δάσος εἶναι τὸ πλοῦτος τους, ἡ στέγη τους, ἡ χαρὰ τους.

Οἱ καλύβες τους εἶναι καλυμμένες ἀπὸ καλάμια. Χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ κυνήγι τους τόξα καὶ βέλη.

Ἡ τροφή τους συμπληρῶνεται μὲ φρούτα, διάφορες ρίζες καὶ ἰδίως μὲ μέλι.

Οἱ γυναῖκες εἶναι νοικοκυρές. Πλέκουν ψάθες γιὰ τὸ στρώσιμο καὶ ἐπιπλάκια ἀπὸ καλάμια μπαμποῦ.

Οἱ Ἀννταμάνοι εἶναι φιλόξενοι. Ὄταν ἔχουν καιρὸ νὰ συναντηθοῦν, δακρύζουν κι' ἀγκαλιάζονται.

Οἱ κοπέλλες διαλέγουν μόνες τους τὸν σύζυγό τους. Ἡ πολυγαμία εἶναι ἄγνωστη σ' αὐτὰ τὰ μέρη.

Συνήθως ὅμως οἱ γάμοι γίνονται μὲ προξενιό. Ὁ γαμπρὸς μόλις ἀρραβωνιαστοῦν προσφέρει δῶρα.

Δὲν κάνουν γλέντια στὸ γάμο. Χαίρονται, κι' ἀπὸ τὴν πολλὴ χαρὰ τους κλαῖνε. Ὁ ἀρχηγὸς ἐξορκίζει κατὰ τὴν τελετή, τὴν κόρη νὰ γίνῃ καλὴ σύζυγος.

Τὴν ἐπομένη τοῦ γάμου οἱ νεόνυμφοι βάφουν τὰ κορμιὰ τους λευκά. Σημεῖον χαρᾶς.

Ὄταν πεθάνει ἓνας Ἀννταμάνος τότε ὅλοι κλαῖνε. Τοὺς ἀρέσει πολὺ τὸ κλάμα. Πρὶν θάψουν τὸ νεκρὸ τὸν φυσοῦν σ' ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσουν. Ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πένθους κάθε γλέντι καὶ χαρὰ. Δὲν προσφέρουν οὔτε τ' ὄνομα τοῦ νεκροῦ.

Ὄταν ἔρθει ὁ καιρὸς ξεχώνουν τὰ κόκκαλα καὶ τότε χορεύουν ἓνα μακάβριο χορό. Τὸ κρανίον τὸ ζωγραφίζουν κόκκινο καὶ λευκὸ καὶ τὸ φυλᾶνε μὲ σεβασμό.

Οἱ ἐπισκέψεις ὅμως τῶν Εὐρωπαίων τοὺς ἔχουν διαφθείρει. Τοὺς ἔμαθαν νὰ πίνουν, νὰ καπνίζουν. Ὁ ὄργανισμός τους δὲν ἀντέχει τέτοια δηλητήρια.

Πρὸ ἑκατὸ ἐτῶν ὑπῆρχαν σ' αὐτὰ τὰ νησάκια περίπου 8.000 Ἀννταμάνοι. Τώρα ἔπειτα ἀπὸ τὶς καταχρήσεις αὐτὲς δὲν ἔχουν μείνει παρὰ λίγες ἑκατοντάδες.

Τελευταίως μία Ἀγγλὶς, ἡ
 μὲς Τάκερ, ἀφῆκεν ὁλόκληρη
 τὴν περιουσίαν της ὀγδόντα
 χιλιάδες λίρες, εἰς τὸ ἀστυλον
 προστασίας σκύλων καὶ γά-
 των ἀνηκόν
 των εἰς πτω-
 χούς ἀνθρώ-
 πους». Οἱ
 συγγενεῖς
 της προστα-

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ — ΤΑ ΖΩΑ —

θοῦν νὰ ἀκυρώσουν τὴ δια-
 θήκην· ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ δια-
 θέτις δὲν εἶχε σῶας τὰς φρέ-
 νας. Λέγουν πλὴλ ὑπὲρ τῆς
 προστασίας τῶν ἀνθρώπων,
 παρεμποδιζομένης δῆθεν ἀπὸ
 τὴν προστασίαν τῶν ζώων,
 πράγματι ὅμως ὑπὲρ τῆς προ-
 στασίας τῆς τέσης των. Φαί-
 νεται ἔν τούτοις ὅτι τὸ διάβη-
 μα των δὲν θὰ ἔχη κανένα
 ἀποτέλεσμα, γιὰ τὴν Ἀγ-
 γλία ἡ τελευταία θέλησις τοῦ
 διαθέτου εἶναι σεβαστή, ὅσον
 ἀδικη καὶ ἂν φαίνεται. Εὐ-
 τυχῶς γιὰ τὰ ζῶα, ὑπάρχουν
 λίγοι ἄνθρωποι ποὺ ὑποστη-
 ρίζουν τὴν Ἐταιρίαν οἱ ὁποῖες

διευθύνουν τὸν ἀγῶνα γιὰ
 τὴν προστασίαν τῶν ζώων.

Δι' ἐγκυκλίου της ἡ Ἐται-
 ρία Χώθλεϋ, ποὺ ἰδρύθηκε
 στὴν Ἀγγλία γιὰ τὴν ἐνίσχυ-
 σι τῆς ζωο-
 φιλικῆς κι-
 νήσεως στὴν
 Ἰταλία ἀνα-
 κοινεῖ ὅτι
 ἀπεφασίσθη

νὰ ἐνισχυθῇ ἡ προσπάθεια
 γιὰ τὴν προστασίαν τῶν ζώων.
 Ἀπὸ τὴν 19 Ὀκτωβρίου οἱ 23
 ζωοφιλικῆς ὁργανώσεις τῆς
 Ἰταλίας ἐνώθησαν εἰς Ὀμο-
 σπονδίαν, διατεθὴ δὲ πρὸς ἐ-
 νίσχυσιν των κοινὸν ἴσον
 πρὸς τρεῖς χιλιάδες ἀγγλικῶν
 λιρῶν. Πρόεδρος τῆς Ὀμο-
 σπονδίας ὠρίσθη ὁ Α. Ὁρ-
 λάντο, ποὺ διορίζει ἀντιπρο-
 σώπους σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τὴν
 15 περιφέρειαν τῆς χώρας. Ἡ
 ἐγκύκλιος τῆς Ἀγγλικῆς Ἐ-
 ταιρίας, συνιστᾷ στοὺς Ἀγ-
 γλους νὰ ἐξακολούθῃσιν
 βοηθοῦντες, γενναιοδῶς
 τὴν εἰς Ἰταλίαν ζωοφιλικὴν
 κίνησιν.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092]38
 Διευθυντής—Ἰδιοκτήτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
 Γερανίου 45
 Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὑλῆς: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλεῶς 3
 Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Άρ. 7.—Για μεγάλους ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ

Το σχέδιο αυτό αντιπροσωπεύει έξη σημαίες εκάστη των οποίων υποδιαιρείται εις 3 μέρη. Ή κάθε σημαία έχει

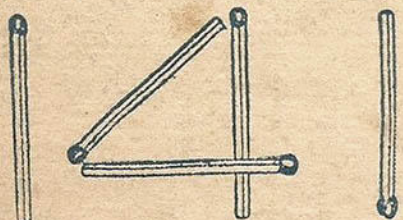
τρία χρώματα κι' όλες μαζί έχουν τὰ έξής χρώματα : Κόκκινο, κίτρινο, μαυρο, άσπρο, πράσινο, μπλέ. Το σύνολον των μερών εις κόκκινα, μαυρα και μπλέ είναι ίσον προς το σύνολον των μερών εις λευκόν, κίτρινον

και πράσινο. Υπάρχει τρεις φορές περισσότερο κίτρινο από μαυρο. Το διπλάσιο μπλέ από το πράσινο και διπλάσιο πράσινο από μαυρο.

Ο αριθμός των μερών εις κόκκινο είναι ίσος με το άθροισμα των μερών εις λευκόν και πράσινο. Πόσες φορές έχει χρησιμοποιηθή εκάστον χρώμα στις 6 αυτές σημαίες.

Άρ. 8. 7. — Για μικρούς ΜΕ 5 ΣΠΙΡΤΑ

Με πέντε μόνον σπέρτα μπορείτε παραδείγματος χάριν να σχηματίσετε τον αριθμό που υπάρχει στο σχέδιο. Με τὰ ίδια 5 σπέρτα, όμως μπορείτε να φτιάσετε αριθμούς χρησιμοποιώντας αφαιρέσι, πρόσθεσι, πολλαπλασιασμό διαίρεσι (κλισματικές) που να σου δώση ως αποτέλεσμα διάφορους

αριθμούς. Πάρτε, λοιπόν τὰ 5 σπέρτα στο χέρι σας και σχηματίσετε : 1) ως αποτέλεσμα τον αριθμό 0. 2) Τον αριθμό 1. 3) Τον αριθμό 3. 4) Τον αριθμό 4. 5) Σε σχήμα τον αριθμό 10. 6) Ώς αποτέλεσμα τον ά-

ριθμό 11. 7) Ώς αποτέλεσμα τον αριθ. 12.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 7

Όν|μον

Όδος Άρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 7

Όν|μον

Όδος Άρ.

Πόλις